

விடுதலைப்புலிகள்

● என் தேவனே...	03
● ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து மீண்டெழும்...	04
● நான்காவது உலகம்...	14
● நம்பிக்கை கிழந்த மக்களும்...	05
● கிதுவரை நடந்த பேச்சுக்களும்...	08
● மட்டு நகரில்...	13

குறல் - 113

சூன் - 2004

அன்பளிப்பு - 12/=-

விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் தொடர்பில் கருத்துமாற்றம் காணும் சர்வதேச உலகம்

புலிகள் இயக்கம் தொடர்பாக சீங்கள அரசாங்கங்கள் முன்னர் புனைந்து பரப்பிய அவதூறுக் கருத்துக்கள் சர்வதேச அளவில் படிப்படியாகப் பிசியக்கூப்போகும் நிலை தோன்றியுள்ளது.

போர்வெறியர் - சமாதான விரோதிகள் - பயங்கரவாதிகள் என்றவாறாக விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம்மீது சீங்கள அரசு அள்ளி கிறைத்த அரசியல் அவதூறுகளை உண்மையான மேற்குநாடுகள் முன்னர், நம்பியிருந்தன. ஆனால், கடந்த கிரண்டு வருடகால சமாதான நடவடிக்கைகளில் புலிகள் இயக்கம் காட்டிவரும் சமாதான விருப்பம் - நெகிழ்ச்சிய் போக்குகளும் - நேர்மையான அணுகுமுறைகளும் - அரசியல் கிராஜகந்திரச் செயற்பாடுகளும் மேற்குநாடுகளைக் கொண்டிருந்த தப்பியிராயங்களைத் தகர்க்க உதவிபுள்ளன.

பிரதமர் ரணில் விக்கிரம சிங்கா ஷடன் தலைவர் பிரபாகரன் செய்துகொண்ட போர்நிறுத்த உடன்படிக்கையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விடயங்களை சிறிலங்கா அரசாங்கம் முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தாத போதும், புலிகள் இயக்கம் சமாதானப் பேச்சுக்களை முறித்துக்கொள்ளவில்லை. மாறாக, சிங்கள அரசாங்கத்திற்குக் கால அவகாசங்களை வழங்கி விட்டுக்கொடுப்புகளைச் செய்து சமாதான முயற்சியை உயிர்த் துடிப்புடன் வைத்திருக்கப் புலிகள் இயக்கம் உதவியது.

போர்நிறுத்த காலத்தில் புலிகளின்

வணிகக் கப்பல்களை சிங்களக் கடற்படை தாக்கியழித்த நிலையிலும் புலிகள் பொறுமை காத்தனர். தமிழீழக் கடற்பரப்பில் போராளிகள் பலரது சாவுக்குச் சிங்களக் கடற்படை காரணமாக இருந்தபோதும் சமாதான முயற்சிகளைக் குழப்பியடிக்கப் புலிகள் முனையவில்லை.

அண்மையில், ரணில் அரசாங்கத்தின் சில அமைச்சுப் பொறுப்புக்களை சந்திரிகா அம்மையார் பறித்தெடுத்த கையோடு நாடு முழுவதும் அவசரகால நிலையைப் பிரகடனப்படுத்தி ஒரு பதட்ட நிலையைத் தோற்றுவித்திருந்தார். இதற்குப்

பதிலடியாக ஏ.9 பாதையை மூடி புலிகள், சமாதானப் பேச்சுக்களை முடித்துக்கொள்ளப் போகின்றார்கள் என்று உலகநாடுகள் நினைத்திருந்தன.

ஆனால், புலிகள் இயக்கம் பொறுமை இழக்கவில்லை. சமாதானத்தை எற்படுத்தப் பாடுபடும் சர்வதேச சமூகத்துடன் இணைந்து புலிகள் இயக்கம் சமாதானச் சுடரை அணையவிடாது பாதுகாத்தது.

சமாதானத்தைக் குழப்பியடிக்கும் வகையில் சிங்களத்தரப்பு பல தடவைகள் நடந்துகொண்டபோதும் அவற்றுக்குப் பதிலடியாகப் புலிகள் இயக்கம் காட்டிய அரசியல்

யல் முதிர்ச்சியும் - விவேகமான செயற்பாடுகளும் சர்வதேச சமூகத்தை வெகுவாகக் கவர்ந்துள்ளன.

இது காரணமாக, உலக நாடுகள் பலவற்றின் பிரதிநிதிகள் - கிராஜகந்திரிகள் கிளினொச்சி வந்து புலிகளின் தலைமைப்பிடத்தைச் சந்தித்து - கருத்துப் பரிமாறும் அளவுக்குப் புலிகள் மீதான மதிப்பை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

சிங்களத் தலைவர்களின் அநிகாரப் போட்டியால் சமாதானப் பேச்சுக்கள் தடைப்பட்டபோது, பேச்சை மீண்டும் ஆரம்பிக்கும் நல்லெண்ணத்துடன் உதவிப்பணத்தை வழங்கக் கொண்டயாளி நாடுகள் நிபந்தனை விதித்தன. புலிகளுடன் பேச்சுக்களை மீண்டும் ஆரம்பித்தால் மட்டுமே நிதி உதவி என அறிவித்தன.

சிங்களத் தலைவர்கள் சமரசம் காணும் அறிகுறி இன்றுவரை தென்பட (தொடர்ச்சி 02ம் பக்கம்)

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

ஒரு குடையின் கீழ் இவ்வாதிகள் சமாதானத்துக்குச் சாவுமணி

கதந்திரக் கட்சிக்கும் - ஜே.வி.பி யினருக்கும் கிடையே ஏற்பட்டுள்ள அரசியல் கூட்டு, தமிழ்மக்களை அச்சத்திற்கும் - கவலைக்கும் உள்ளாக்கியுள்ளன.

கடந்த கிரண்டு வருடகாலமாக கட்டியெழுப்பப்பட்டுவரும் சமாதான முயற்சிகளின் எதிர்காலம் கிருள் சூழ்ந்ததாக மாறிவருகின்றது.

சமாதானத்திற்கு ஆதரவான சிங்களவர்களும் கிந்த அரசியல் கூட்டை அபாயகரமானதொன்றாகவே கிளங்கண்டு - எச்சரித்துள்ளனர்.

தமிழரின் தேசிய அபிவிருத்திகளை மறுத்துரைக்க முயலும் சிங்களப் பத்திரிகை உலகமும் கிளக்கப்பட்டுச் சந்தோசப்படவில்லை.

கிளக்கட்டு முன்னணியின் சமாதான விரோத நிலைப்பாடு கண்டு சர்வதேச சமூகமும் அதிருப்தியும் - கவலையும் அடைந்துள்ளது.

கிந்த கிளவாதப் பெருங்கூட்டண்புடன் மகாஜன எக்சத் விரமுன, சிங்கள உறுமய... போன்ற உதிரி கிளவாதக் கட்சிகளும் கைகோர்த்துள்ளன.

கட்சி அரசியலால் பிரிந்துகிடந்த சிங்களப் பேரினவாதிகள் ஒரு குடையின்கீழ் அணிதிரண்டு - அதிகாரத்தைக் கையாற்றும் கிலக்குடன் செயற்படத் தொடங்கியுள்ளனர்.

கிந்த கிளவாதக் கூட்டு முன்னணி பகிரங்கமாக ஒரு அரசியல் அறிக்கையையும் - கிரகசியமான வகையில் கிளவினொரு செயற்கூட்ட நகலையும் தயாரித்துள்ளது.

பகிரங்க அரசியல் அறிக்கையில் தமிழரின் கிளம்பிச்சீனைத் தீர்வு தொடர்பாக, கிரு கட்சிகளும், முரண்பட்ட நிலைப்பாடுகளை வெளியிட்டுத்தியுள்ளன.

ஜே.வி.பி தனது பேரினவாத நிலைப்பாட்டையும் - சமாதான விரோதப் பண்பையும் வெளியிடலாகவே பறைசாற்றியுள்ளது.

கதந்திரக்கட்சி ஒரு மழுப்பல் அறிக்கையை வெளியிட்டு வழமைபோலவே சர்வதேச சமூகத்தை மயக்க முனைந்துள்ளது.

சந்திரிகா அம்மையார் வெளியிடுக்தும் சமாதான வார்த்தைகளுக்கு அதற்குரிய அரித்தம் கிருப்பதில்லை என்ற உண்மையை அவரது கடந்த காலச் செயற்பாடுகள் கூறும்.

அவரது சமாதான வார்த்தைகளில் போலித்தனமும் - சந்தர்ப்ப வாதமுமே குடிகொண்டிருக்கும்.

தமிழர்மீது தான் கட்டவிற்குவிட்ட ஒரு கொடுமான கிள அழியும் போருக்கு சமாதானச் சாயம்பூச முயன்ற போர்வெறிவர் அவர்.

அனைத்துவகை மறைப்பு முகமுடிகளும் கிழந்த நிலையும் சர்வதேச சமூகத்தின் முன்னிலையில் கின்று அவர் உள்ளார் என்ற உண்மை தமிழ் மக்களையும் பொறுத்த வகையில் மலிச்சீயான விடயம்.

ஜே.வி.பியின் வெறித்தனமான கிளவாதமும் - வெளிநாட்டார் மீதான வெறுப்புணர்வும் உலகநிற்க விடயம். ஜே.வி.பி கட்சியை "சிறீலங்காத் தலிவான்கள்" என்ற வெளி உலகம் கணித்துள்ளது.

கிந்த கிளவாதக் கூட்டுமுன்னணி எடுத்துகொண்ட கிரகசிய ஒப்பந்தம் அபாயகரமான அம்சங்கள் மலவற்றைக் கொண்டுள்ளதாகத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

சமாதானப் பேச்சுக்களை உடனடியாக நிறுத்துவது - போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை கிரத்துச்செய்வது - சமாதான ஆவணங்களைச் சட்டவிரோதமாக்குவது - நோர்வேயை மத்தியத்துவ பாத்திரத்தில் கிருந்து வெளி

யேற்றுவது உட்பட தமிழ் கிளத்தின் மீதான ஒட்டுமொத்தப் போருக்காக சிங்கள மக்களை அணிதிரட்டுவது... என்ற ஒரு வீரவான செயலறிக்கை, கிரகசிய ஒப்பந்தமாக உள்ளது என்று சிங்களத்துப் பத்திரிகைகள் சில தகவல் வெளியிட்டுள்ளன.

கிலங்கைத்தவின் ஆட்சியில் வரலாற்றில் சந்திரிகா அம்மையாரின் தந்தையார் நிறுவிய கதந்திரக்கட்சி ஒரு சிங்களப் பேரினவாதக் கட்சியாகவே கிளங்காணப்பட்டுள்ளது. அந்தக் கட்சியின் அத்தவாரமே "நாசிர் சிங்களச் சட்டம்" என்ற கிளவெறிக் கொள்கையிலேயே அடங்கியுள்ளது. அந்த கிளவெறிக் கொள்கையைப் பரப்புவை செய்தே ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கையாற்றியிருந்தது. அதன் விளைவுதான் கிலங்கைத்தவின் நடந்தேறிய முதலாவது கிள அழியுக் கலவரமாகும்.

தந்தைக்குயின் சந்திரிகா அம்மையாரின் தாயார் ஸ்ரீமாவோ அம்மையாரின் ஆட்சியில்தான் தரப்படுத்தல் என்ற கிளவெறிச்சட்டம் தமிழ்

மாணவர்கள் மீது பிரயோகிக்கப்பட்டது. அத்துடன், தமிழரை அரசியல் அநாதைகள் ஆக்கிய 1972ஆம் ஆண்டு முதல் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் மற்றும் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுப் படுகொலைகள் நிகழ்ந்தேறின.

கிவற்றுக்கெல்லாம் சீகரம் வைத்தாற்போல சந்திரிகா அம்மையாரின் ஆட்சி தமிழின அழியில் ஒரு சாதனை படைத்த காலமாகக் கட்டுத்துள்ளது. ஸூத்தமிழரின் வரலாற்றில் சந்திரிகா அம்மையாரின் ஆட்சிக்காலம் ஒரு துன்பியல் வரலாறாகவே பதியப்பட்டுள்ளது. படுகொலைகளாலும் - கிடப்பியர்வுகளாலும் தமிழினம் உலுக்கியெடுக்கப்பட்ட காலம் புகழ்பாக அம்மையாரின் ஆட்சிக்காலம் அமைந்துள்ளது.

அண்மைக் காலமாக சமாதானக் காற்றைச் சுவாசித்து - நிம்மத்தேட முற்பட்ட மக்களின் நம்பிக்கைகளைச் சீதறடிக்கும் வகையில் அமைச்சுப்

புரிப்புக்களை மேற்கொண்டு சமாதான வண்டியை அம்மையார் குடைசாய்த்துள்ளார்.

கிப்போது, பேரினவாதக் கட்சிகள் அனைத்தையும் ஒன்றுதிரட்டி தமிழருக்கெதிரான கிள அழியுப்போரை விட்ட கிடத்தலிருந்து தொடர திடசங்கற்பம் பூண்டுள்ளார்.

புலிகள் கியக்கத்தைப் பொறுத்தவகையில் தமிழரின் தேசிய கிளம்பிச்சீனைக்கு அமைதவழியில் அரசியல் தீர்வுகாண கியன்றமட்டும் முனைவது என்ற உறுதியான கொள்கையுடன் உள்ளது. சிங்களத்தின் போர் வெறியையும் - கிளவாதக் கொள்கையையும் சர்வதேச சமூகம் முற்றாக உணரும்வரை பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்க புலிகள் கியக்கம் எண்ணியுள்ளது.

பேச்சுவார்த்தைக்கு மத்தியத்துவராக வந்த நோர்வே அரகம், கிலங்கைக்கு உதவியுங்கும் நாடுகளின் தலைமைப் பொறுப்பை வலிக்கும் யப்பாணும் மற்றும் மேற்குலக நாடுகளும் மேற்குறித்த உண்மையை நேரடியாகத் தரிச்சீத்து வருகின்றன.

சமாதான நடவடிக்கைகளுக்கு கிடையுறாக கிருந்து - போர்வெறிக் கவ்வெறுவது சிங்களத் தர்ப்பா! தமிழர் தர்ப்பா என்ற பேருண்மை கிப்போது சர்வதேசத்திற்குப் புரிந்திருக்கும்!

(01ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) வில்லை. அவர்களுக்கிடையேயான அதிகாரப்போட்டி மேலும் வலுத்து. அரசியல் நெருக்கடி அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றது.

இந்த நிலையில், உதவிவழங்கும் நாடுகளை, நிதி நிறுவனங்களை கிளிநொச்சிக்கு அழைத்து - வடக்கு கிழக்கின் அபிவிருத்தி தொடர்பான ஒரு மாநாட்டை நடத்த புலிகள் விருப்பினர்.

புலிகள் அழைப்பை ஏற்று அவை வன்னிவந்து - மாநாட்டில் பங்கேற்று புலிகள் இயக்கத்திற்குக் கிடைத்த ஒரு பாரிய அரசியல் வெற்றியாகவே அரசியல் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

பங்கேற்றதுடன் மட்டும் அவை நின்றுவிடவில்லை. வட - கிழக்கின் அபிவிருத்திக்காக நிதியுதவி வழங்க அந்த நாடுகள் சம்பந்தம் தெரிவித்தது புலிகள் இயக்கத்திற்குக் கிடைத்த இன்னொரு அரசியல் வெற்றியாகும்.

பேச்சுத் தொடங்கிய பின்னர் தான் வாக்களித்த நிதி உதவியை வழங்குவதாக சிங்களத்துக்கு நிபந்தனை

விதித்த கொடையாளி நாடுகள் வட - கிழக்கு அபிவிருத்தி விடயத்தில் புலிகளுக்கு எந்தவித நிபந்தனைகளும் விதிக்காது உதவி அளிக்க ஒப்புக்கொண்டது. புலிகள் இயக்கத்திற்கு வழங்கப்பட்ட அரசியல் அங்கீகாரமாகவே பலராலும் - தோக்கப்படுகின்றது.

சிங்களத்தைத் தண்டிப்பது போலவும், புலிகள் இயக்கத்திற்கு வெகுமதி அளிப்பது போலவும் உதவி வழங்கும் நாடுகள் எடுத்த முடிவு சிங்களப் பேரினவாதிகளை எரிச்சலூட்டியுள்ளது.

தென்னிலங்கையில் தற்போது எழுந்துள்ள அரசியல் நெருக்கடிக்குப் புலிகள் இயக்கம் எந்த விதத்திலும் காரணமல்ல. எனவே, உதவி வழங்குவதில் சிங்களத்தை தண்டிக்கும்போது சமாதானத்தின் சம பங்காளியான புலிகள் இயக்கமும் - தமிழ்மக்களும் பாதிக்கப்படுவதை சர்வதேச சமூகம் விரும்பவில்லை.

கடந்த கிரண்டு வருட சமாதான காலத்தை அரசியல் ரீதியாகப் புலிகள் இயக்கம் மிகச் சரியாகவே பயன்படுத்திவருகின்றது. புலிகள் இயக்கம் மீதான களங்கத்தை நீக்குவதிலும் - தமிழ்மக்களின் உரிமைப்

போராட்டத்தின் நியாயத்தை ஆணித்தரமாக எடுத்தியம்புவதிலும் புலிகள் இயக்கம் பெரு வெற்றிபெற்று வருகின்றது.

அதேவேளை, சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் விட்டுக் கொடாப் போக்குகளையும் - கிளவாத நடவடிக்கைகளையும் அப்பலப்படுத்துவதிலும் புலிகள் வெற்றிபெற்றுவருகின்றனர்.

கிப்போது கவரில் எறிந்த பந்துபோல புலிகள் மீது கமத்திய அத்தனை குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் உண்மையில் உரித்துடையவர்கள் சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் தான் என்ற உண்மை நிரூபிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

சிங்கள - தமிழ் இனப்பிரச்சனையில் ஆழத்தை யும் சம்பந்தப்பட்ட தரப்புகளில் எந்தப்பக்கம் நியாயமுள்ளது என்பதையும், சமாதானத் தீர்வுக்கு எந்தப்பக்கம் ஆதரவு வழங்குகின்றது! எந்தப்பக்கம் போரை நாடுகின்றது! என்ற உண்மைகள் சர்வதேசசமூகத்திற்கு புரியாத தொடங்கிவிட்டது. தமிழ்மக்களுக்கு இது மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும்.

களை! அடுத்து வருவதைக் கவனிப்பவர்கள் "புலிகள் தமிழ் சமுதாயம் முறை யாக சட்ட ரீதியாக உரிமையாகக் ஒரேயொரு பிரதான தடையொன்றுண்டு. சருவதேசம் புலிகளின் கரும்புலி அணி, அரசியற் படுகொலைகள்

பகுதியாகிவிட்டது. இதனை அனகாரிக் தருமபாலர் எண்ணெய் ஊற்றி வளர்த்தார். சுத்தோலிக்குத்தை எதிர்க்கும் மன்றிலையை உருவாக்கினார். இதன் விளைவாக 1883 ஆம் ஆண்டளவில் தொடர்ச்சியாக சேனையில் மதக்கலவரம் ஓன்று வெடித்ததாக வரலாறு புதிவு செய்கின்றது. இக்கலவரத்தில் ஒரு பௌத்தனும் ஒரு சுத்தோலிக்குத்தும் கொல்லப்பட்டதாகவும் முப்பதுபேர் காயப்பட்டதாகவும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இதில் பன்னிரண்டு பேர் கொல்லப்பட்டனர். (3) தருமபாலரின் போக்கு விசித்திரமாக அமைந்தது ஆங்கிலேயருக்கு எதிராக ஒரு முன்னணியை பல்லின, பல்மதச் சார்

த்தவத்தையும் மதமாற்றத்தையும் மிகக் கடுமையாகச் சாடினார். முசுலிம்களின் அரசியலை, அவர்கள் வணிக ஈடுபாட்டினை மிக இழிவாகக் கண்டித்தார். ஆங்கிலத்திலும் சிங்களத்திலும் கவர்ச்சியாக விவாதிக் கவல்லவரான இவர் தொலைக்காட்சி உரையாளர்கள் மூலம் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றார். முசுலிம்கள் தமிழ் வந்தக செல்வாக்கினைக் கண்டித்தார். இத்தோடு நிற்காமல் தாய் அடிப்படையிலான பௌத்தத்தினை (சிங்களத்துவா என உயங்கொட அழைக்கும்) வலியுறுத்தும் சீர்திருத்தவாதியாக, ஊழலற்ற அரசியலை வலியுறுத்துபவராக, குடும்பிய நிலையிலிருக்கும் சிங்கள சமூகம்

“என் கேயனே, என் சக்துருக்கருக்கு என்னைக் கப்புறியும்”

சிங்களத்தின் இன்றைய அரசியற் குழிநிலையைப் பார்க்கும்பொழுது அதை எவ்வாறு விளக்குவது? புரிந்துகொள்வது என்கிற வினா மேலோங்குகின்றது. பாரத ஜனங்களின் தற்கால நிலைமை என்கிற தலைப்பில் பாரதி பாக்ய நொண்டிச் சிந்தினை அத்தனை வரிகளும் அப்படியே சிங்கள நிலைமைக்கு பொருந்துகின்றது. “நெடுக்க பொறுக்குத்திலையே - இந்த நிலைக்கெட்ட மாந்தரை நிலைத்துவிட்டால்” எனப் பாரதியின் நெஞ்சம் அன்று கனத்தது போய் இன்று எம் நெஞ்சம் கனக்கின்றது. இவ்வாறு, இன்றாவது சிங்களம் உணருமா? வரலாற்றுத் தவறுகளை திருத்தமா? இவ்வண்ணிற்கு விடைதேடி அலைவதே மீதமாகின்றது. இவ்வப்பிரியாத போதை மயக்கத்தில் மீதப்பதபோல் பேரினவாதப் போதை உச்சிக்கேறித் தடுமாறும் சிங்களம், இப்போதையிலிருந்து விடுபடும் அறிஞரிகள் தெரிவிக்கலை. ஆனால் அடிக்கடி வலிப்பு வரும் நோயாளியோலத் திருக்கீட்டு விழிக்கும் சிங்கள இனவாத பத்திரிகைகள் அல்லப் போது தரும் தன்னிலை ஒப்புதல் வாக்கு மூலங்கள்கூட புலிகள்/தமிழ்க்களின் நன்மை பெற்றுவிடக்கூடாதே என்பதையே முதன்மை நோக்கமாகக் கொள்ளாத பாரக்கும் போது... என்ன சொல்வது? யதார்த்த நிலைமையை முற்றிலும் மறுக்க முடியாமலும் அதனை ஏற்க முடியாமலும் அவர்கள் படுப்பாடு - அதன் விளைவாக தமக்கு இலகுவான, எளிதில் இரையாக்கக்கூடிய பாதுகாப்பற்ற குழுக்கள் மேல் அவர்கள் காழ்ப்பு/வெறுப்பு/சினம் இடம்மாறிப் பாயும் விதம் எல்லாமே பல நூற்றாண்டுகால அவர்கள் அரசியல் முறைமை. இது மீண்டும் எவ்வாறு இன்று நிகழ்கின்றது என்று வாசகர்களுக்கு உணர்த்துவதே எம் கடமை.

என்பவை காரணமாக புலிகளின் தனிநாடு குறித்து ஐயம் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதனால் எம்மைப் பற்றிய (சிறிதளவாகவும் பற்றிய) சந்தேகத்தையிட புலிகள்மேலே அதிகம் சந்தேகமுறுகின்றார்கள். இந்த தடையை நீக்கினால் தமிழீழம் அமைவது உறுதி. ஆனால் நற்போது நோர்ப்படும் குறித்த தேவாலயங்கள் மீதான காட்டு மிராண்டித் தாக்குதல்கள் தொடருமானால், மத வெறியர் கருத்தினையேற்று மதமாற்றத் தடைச்சட்டத்தினை அரசாங்கம் கொண்டுவருமானால் - அப்போது சருவதேசம் இதனை யொரு தனிமனித கத்திரி மறுப்பாக, பெரும் மனித உரிமை மீறலாகக் கருதும். அப்போது புலிகள் முறையாக தமிழீழத்தை அமைக்கும் உரிமையை தழுவிடுவர். இன்று நாங்கள் புலிகள் இல்லையென்பது

பாக உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக இவர் பௌத்தத்தினையே முதன்மைப்படுத்தினார். இவர் பிரதானமாகக் கவனம் செலுத்திய அம்சங்கள் கிறித்தவ எதிர்ப்பு, முசுலிம் எதிர்ப்பு, மது எதிர்ப்பு, மாட்டினுரைச்சி உண்ண எதிர்ப்பு, இந்திய எதிர்ப்பு, தென்னிந்தியத் தமிழர் எதிர்ப்பு, மேலைத்தேய கலாச்சார எதிர்ப்பு, தூட்டகாமினிக்கு மறு பிறவி வழங்க முயற்சி இவை யாவற்றினையும் ஒன்றிணைத்து சிங்களவரை மன்னினை மைந்தராக உருவாக்கப்படுத்தினார். கிறித்தவமே பலதெய்வ வழிபாட்டுமுறை, கொலை, களவு, விபச்சாரம், மதுப்பழக்கம் எல்லாவற்றிற்கும் காரணம்(3) என தருமபாலர் உரைத்துக் கூறினார்.

முன்னோற்றி அவர்கள் அபிமானம் பெற்றார். அத்தோடு பெளத்த குடும்பங்களில் நல்லொழுக்கத்தினை வலியுறுத்தி குறிப்பாக சிங்கள ஆண்களின் மது, போதைப்பொருள் பாவனை, வன்முறை இவற்றினைக் கண்டித்து பெண்கள் மத்தியில் ஆதரவுகளைப் பெற்றுக்கொண்டார். இவ்வாறான சோம தேரின் அபாயகரமான ஆளுமை. “சமூக வியல் நோக்கில் சிறு வந்தகம், நடுத்தர வந்தகத்தினர் பெண்கள் இளைஞர்களை நோக்கியும் சிறுபான்மையினர்கள் மீதான சகலவகை பீதியுரைவுகளையும் பயன்படுத்தித் திணைப்பீதில் நாட்டுக் கொண்டுள்ள சிறிய அடிப்படையாக கோட்பாட்டுக் குழுக்களையும் அவர் ஈர்த்தார்” என்கிறார் உயங்கொட(4)

“Poetic Justice” என்கிற இவ்வரசியல் சொல்லை அன்வாதே இங்கு பயன்படுத்துகின்றோம். இன்றைய மிகச் சிக்கலான அரசியற் குழுவை விளக்க முனை

பொழுது 1956 தொடர் ஒவ்வொரு தமிழின அழிப்புக் கலவரத்தின் பொழுதும் நடந்தவையே மீன் நினைவோட்டமாகின்றது. அரசாங்கத் ஊடகங்களால் பரப்பப்படும் வதந்திகள், அரசியல் சக்திகளின் பிரின்னனி எல்லாமே இறந்தகால வரலாறு நிகழ்கால மாவதைக் காண முடிகின்றது. இம்முள்ள பெருந்த அபாயமென்ன வெனில் சிங்களத்தின் பிரதான அரசியல் சக்திகள் யாவும் அடுத்து வரும் தேர்தலுக்காக இச்சக்தியைப் பயன்படுத்த ஆயத்தமாகிவிட்டன

உ.வே.பாலசுப்பிரமணியம் சிங்கள இனவாத அறிவுஜீவின்கள் ‘தவிர்க்க முடியாமல்’ ‘நற்செயலாக’ ‘நாத்தடுமாறி’ உதிர்ந்த பொன்மொழியாக இச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தினை நோக்கலாம். வரலாற்றின் போக்கு மிகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. மிகப் பொருத்தமான நீதி இப்போது வழங்கப்படுகின்றது. “நாங்கள் சிறுபான்மை மக்களை ஒடுக்கும் போதெல்லாம் அவை பின்னால் எம்மையே திருப்பித் தாக்குகின்றன. சிறுபான்மையினர் தொடக்கத்தில் கோரியவற்றைவிட மிகவலிக் மகவே பின்னாளில் வழங்கவேண்டியதாகின்றது. முதலில் நாம் சிங்களம் மட்டுமே என விடப்பிடியாக நின்று தமிழர் அரசு கரும மொழியாக்கக்கூட மறுத்தோம். இப்போது நாற்பது வருடங்களுக்குப் பின்னால் மொழிபரிமை மட்டுமல்ல கூடியளவு தன்னாட்சியரிமைகளைவும் வழங்கவேண்டிய நிலை” (1) என இந்நிலையை குறிக்கவே “Poetic Justice” என்கிற இச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதன் பொருள் எதுவென அகராதியைப் புரட்டியபோது மிகப் பொருத்தமான எடுத்துக்காட்டான நீதி அல்லது தண்டனை அல்லது பரிசு தெரிபடுத்தது அப்படியானால் சிங்களம் உண்மையை உணர்ந்து விட்டதா? அவசரப்பட வேண்டாம் எங்கள் அன்பிற்குரிய வாசகர்

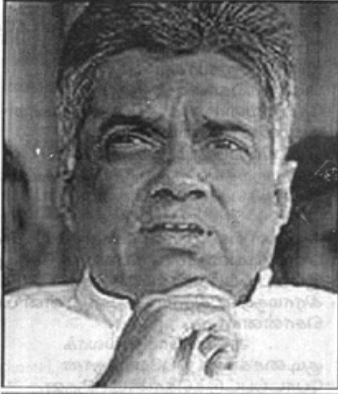
போல செயற்படுகின்றோம் பிரிவினை அபாயம் இல்லாததையே செயற்படுகின்றோம். நாங்கள் எமது பிரதான எதிரி சக கிறித்தவ சிங்களவர் என நினைக்கின்றோம், புலிகளையல்ல. நாம் சோமராமதேரின் இறப்பு பற்றி ஐயப்படுகின்றோம். அவரின் மரணச் சடங்கின்பொழுது அவரைக் கொன்றவரைப் பரிவாங்குவோம், மதப்போர் இங்கு வெடிக்கும் என அலறும்பொழுது புலிகள் தமது வேலையை இலகுவில் முடித்துவிடுவர். புலிகள் பற்றி, அவர்கள் பயங்கரவாதம் பற்றி ஒரு சொல் தாழும் அன்று கூறினோமா? (1), (2) இதிலே சிங்கள கருத்து குவாக்கிகள் நிலை. இவற்றிற்கெல்லாம் என்ன காரணம். வரலாற்றினைப் படிப்பினால் பதில் எமக்கு இலகுவில் கிடைக்கும். கிறித்தவ மத எதிர்ப்பு என்பது இன்று தேற்றுத் தோன்றிய விடயமல்ல. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் பெண்கள் பாதிக்கப்பட்டபொழுது அதற்கெதிராகக் குரல் கொடுக்க 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பலர் தோன்றினர். பெளத்தம் கிறித்தவத்திற்கு எவ்விதத்திலும் தாழ்த்தல் என்பதை இவர்கள் நிரூபித்தும், பெளத்தத்தை கிறித்தவத்திற்கு ஈடுகொடுத்தத்தகரக மாற்றியும் செயற்பட்டனர். எமரைப் பெளத்த ரோடு வைசர்கள் அனல்வாதம் புனல்வாதம் அன்று செய்ததுபோல் விவாதங்களில் ஈடுபட்டனர். இதன்பொழுது ஏற்கனவேயிருந்த தமிழின எதிர்ப்போடு, மத எதிர்ப்பும் பேரினவாத சிந்தனையின் ஒரு மறைமுகப்

மாற்றி வேறுபட்டு ஒலிக்கும் இக்குரலை மிகத் தெளிவாக உரைத்து ஒலித்தவரே சோமராமதேரர். சோமராமதேரரின் வருகை என்பது சிங்கள பெளத்த பேரினவாத வரலாற்றில் இன்னொரு திருப்புமுனை. இவரின் வருகையோடு மறைவோடும் இன்னொரு யுலைக் கலகம்போல சிறிதளவாக உருவாக வாய்ப்பிருப்பதாகவே பலரும் கருதுகின்றனர். “கிறித்தவ விலிவியக் குழுக்களால் தீட்டப்பட்ட - சதித்திட்டம் ஒன்றின் விளைவாக சோமராம தேரருக்கு மரணம் தேர்ந்தது என்று இவரின் மரணத்திற்கு கிறித்தவ மிசனரிமாரும் அரசாாப்பற்ற தொண்டர் நிறுவனங்களும் ஒரு முக்கிய வந்தகப் பிரமுகரும் காரணம் (இவர் வேறு யாருமில்லை - சிலிங்கோ முதல் வரும் கிறித்தவருமான லைத் கொத்தனாவையே) என பெருமளவு சுவரொட்டிகள் வெளியில் காணப்பட்டன. 2003ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 24இல் நடைபெற்ற சோமரின் இறுதிச் சடங்குகள் அண்மைய வருடங்களில் இங்கு நடைபெற்ற மிகப்பெரிய பொதுநிகழ்வு. டிசம்பர் 25ஆம் திகதியே இதனை ஏற்பாட்டாளர்கள் நடத்த முயன்றனர். பெருமளவு மக்கள் கலந்துகொண்ட தாம் நேசித்த பிக்குவிற்கு இறுதி வணக்கம் செலுத்தினர். தேராரங்களைக் கட்டுவதில் வணக்கர், ஆட்டோ சாரதிகள் முற்றமாக ஈடுபட்டனர்” என உயங்கொட எழுதுகின்றார். (தி.குரல் 11.01.2004)

என்பதே. சோமராமரின் இறுதி நிகழ்வில் ஆற்றப்பட்ட இனவாத வெறுப்புடன் உரைகள் அல்லாதே ஒளிபரப்பப்பட்டும், அரசமரியாதை வழங்கப்பட்டமை, மதமாற்று தடைச்சட்டத்தினை அறுத்து நாட்டுக்குள்ளே கொண்டுமரும் முடிவு எல்லாமே மிகத் தெளிவான செய்திகளைச் சொல்லி நிற்கின்றன. இங்குள்ள இன்னொரு பெருந்த அபாயமென்னவெனில் சிங்களத்தின் பிரதான அரசியல் சக்திகள் யாவும் அடுத்து வரும் தேர்தலுக்காக இச்சக்தியைப் பயன்படுத்த ஆயத்தமாகிவிட்டன

சீரிலங்காவின் ஜனாதிபதிக்கும் - அதன் பிரதமருக்கும் இடையேயான அதிகாரப் போட்டியால் எழுந்துள்ள அரசியல் நெருக்கடிகளுக்கு முடிவேற்படும் வாய்ப்பு இதுவரை தென்பட

அக்கறைகள் காட்டுவதில்லை. அடுத்தடுத்து நல்லெண்ண விஜயம் மேற்கொள்ளும் வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளால் குடாநாட்டின் நிலைமை மாற்றமடைய வாய்ப்புண்டு என்று காத்திருந்த மக்கள் இப்போது மெல்ல - மெல்ல விரக்தி நிலைக்குள் சென்று கொண்டிருக்கின்றனர்.

தமிழ்மக்களின் இந்த விரக்தி உணர்வை - கைவிடப்பட்ட மனோ நிலையை குடாநாட்டிற்கு விஜயம் செய்யும் ஊடகவியலாளர்கள் பகிரங்கப்படுத்தி வருகின்றனர். சிங்கள ஊடகவியலாளர்களில் சிலர், இதை மனநிறந்து வெளிப்படுத்தும் அளவுக்கு அங்குள்ள நிலைமை மோசமடைந்து செல்கின்றது.

போர்நிறுத்தம் ஏன் மேற்கொள்ளப்பட்டது? சமாதானப் பேச்சுக்கள் ஏன் தொடங்கப்பட்டன? என்று ஊடகவியலாளர்களிடம் மக்கள் வினா

ரின இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு காணப்படவேண்டும் என்பதில் சர்வதேசம் விடாப்பிடியாக உள்ளது. ஆனால் அத்தகையதொரு அரசியல் நிலைப்பாட்டை உறுதியாகக் கடைப்பிடிக்க சிங்களதேசம் இன்றுவரை தயாராக இல்லை. சிங்கள தேசத்தின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு தற்காலிகத் தீர்வு காணவும் - சர்வதேச சமூகத்தைத் தற்காலிகமாக ஏமாற்றுவதே அது சமாதான நாடகத்தை மாற்றி மாற்றி அரங்கேற்றத் துடிக்கின்றது.

சிங்கள அரசின் இந்தச் சதி நிலைப்பாட்டை இப்போது சர்வதேச சமூகமும் உணரத்தொடங்கிவிட்டது. ஆயினும், சிங்கள அரசியல்வாதிகள் தங்களுக்குள் ஒர் இணக்கப்பாட்டிற்கு வந்து, தமிழரின் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு ஒர் அரசியல் தீர்வை வழங்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையையும் அது கைவிட விரும்ப வில்லை.

அதிகாரத்திற்கும் - பாராளுமன்றின் நிருவாக அதிகாரத்திற்குமான இழுபறி நிலைக்குத் தீர்வேற்படக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அத்தகையதொரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும் நிலையில் சிறிலங்காவின் அரசியல் அமைப்பும் இல்லை.

இதனாலேயே அரசியல் அமைப்புக்கு வெளியே நின்று சிந்தனை

— எல்லாளன் —
தீவ்வாறு ஒரு இடைக்கால நிருவாக வரைபைப் புலிகள் இயக்கம் வரைந்து அரசிடம் சமர்ப்பித்துள்ளது. அந்த வரைபு சமர்ப்பிக்கப்பட்டு மூன்று மாதங்கள் கடந்துவிட்டன. பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவின் அதிகாரங்களைத் தளதாக்கிக்கொண்ட ஜனாதிபதி சந்திரிகா அம்மையார் புலிகள் சமர்ப்பித்த வரைபுபற்றி காத்திரமான பதில் தையும் வழங்கவில்லை.

இதேசமயம், முஸ்லிம் தலைவர்களை முடுக்கிவிட்டுத் தமிழரின் அரசியல் பலத்தைச் சிதைக்க முயலும் அரசியலிலும் சிங்களத் தலைவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். சிங்களத்தின் இந்த சூழ்ச்சிகர அரசியல் தந்திரத்திற்கு முஸ்லிம் தலைவர்களும் பலியாகி வருகின்றனர் என்பது வேதனையான விடயமாகும்.

நும்பீக்கை இழந்த மக்களும் நீலை தருமாறும் சமாதானமும்

வில்லை. இதனால், போர்நிறுத்தம் ஏற்பட்டு - சமாதானப் பேச்சுக்கள் ஆரம்பமாகி - இரண்டு வருடங்கள் பூர்த்தியாகும் நிலையிலும் தமிழ்மக்களுக்கு எந்தவித சமாதான நன்மைகளும் கிட்டவில்லை.

போர்க்காலத்தில் இருந்த அகதிவாழ்வும் - அன்றாட வாழ்வியல் நெருக்கடிகளும் இன்றும் அப்படியே தான் உள்ளன.

இராணுவ நிலைகளைத் தூரவில்லக்கி மக்களின் மீள்குடியேற்றத்திற்கு வழிவகை செய்யும் போர்நிறுத்த ஒப்பந்த விதிகள் வெறும் எழுத்திலேயே உள்ளன. அதற்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்கச் சிங்களத்துப் பிரதமரும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. சிங்களத்து ஜனாதிபதியும் முயற்சிகள் செய்யவில்லை. சிங்களப் படைத் தலைமையும் அவட்டிக் கொள்ளவில்லை.

போர்நிறுத்த உடன்பாடு கைச்சாத்திடப்பட்டு இரண்டு வருடங்கள் முடிவடையும் நேரத்திலும் தமிழரின் கல்விக் கூடங்களும், வழிபாட்டுத் தலங்களும், பொதுக் கட்டிடங்களும், மக்கள் குடியிருப்புக்களும் இராணுவ முகாம்களாக - படை நிலைகளாகவே உள்ளன.

உடன்பாட்டு விதிகளை அமுல்படுத்தக் கோரி தமிழ் மக்கள் நடாத்தும் போராட்டங்களும் - கோரிக்கைகள் அடங்கிய மனுக்களை எப்படிக்கும் கவனிப்பாற்றாக்கி விட்டிருக்கின்றன.

தமிழர் நிலத்திற்கு, குறிப்பாக குடாநாட்டு நிலவரங்களைப் பார்வையிட வரும் வெளிநாட்டு இராஜதந்திரிகளும் - நல்லெண்ணக் குழுக்களும் தமிழ்மக்களின் நிலையை அலுதாபத்துடன் நோக்கி - அறிக்கைகள் விடுவதுடன் திருத்தப்பட்டுக் கொள்கின்றனர். அதற்கு அப்பால் சிங்கள அரசு செயற்படும் விதத்தில் அதற்கு அழுத்தங்கள் கொடுப்பதில் அவை தீவிர

வும் அளவுக்கு மக்களின் மனநிலை உள்ளது.

எனினும், சமாதானத்திற்கு ஒரு இறுதிச் சந்தர்ப்பத்தை வழங்குவது என்பதில் புலிகள் இயக்கம் மிகவும் உறுதியாக உள்ளது. அதற்காக நீண்டதொரு பொறுமையையும் - விட்டுக் கொடுப்பையும் மேற்கொள்வதற்கும் அது தயாராக உள்ளது. அதேவேளை, அந்தப் பொறுமைக்கும் - விட்டுக் கொடுப்பிற்கும் ஒர் எல்லை உண்டு என்பதையும் புலிகள் இயக்கம் கோரிக்காட்டியுள்ளது.

இரண்டு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக நடைபெற்றுவரும் விடுதலைப் போரில் தமிழர் சந்தித்த இழப்புகளும் - துயரங்களும் எண்ணில் அடங்காது. சமாதான வழியில் அரசியல் தீர்வு காணப் புலிகள் இயக்கம் மேற்கொண்ட

சர்வதேசத்தின் இந்த நம்பிக்கைக்கு மாறாகவே சிங்கள தேசத்தில் இன்று அரசியல் நிலைப்பாடுள்ளது. தீவிர இனவாதிகளான ஜே.வி.பி கட்சியுடன் சந்திரிகா அம்மையார் கூட்டுச் சேர்ந்து ஒரு அரசியல் கூட்டணியை அமைத்துள்ளார். இந்தக் கூட்டு முன்னணி தமிழரின் அரசியல் அபிலா

சைகளை ஏற்று - தமிழ் - சிங்கள இன முரண்பாட்டிற்கு ஒரு நேர்மையான - உறுதியான தீர்வை முன்வைக்கும்

தீவிர இனவாதிகளான ஜே.வி.பி கட்சியுடன் சந்திரிகா அம்மையார் கூட்டுச்சேர்ந்து ஒரு அரசியல் கூட்டணியை அமைத்துள்ளார். இந்தக் கூட்டு முன்னணி தமிழரின் அரசியல் அபிலாசைகளை ஏற்று - தமிழ் - சிங்கள இன முரண்பாட்டிற்கு ஒரு நேர்மையான - உறுதியான தீர்வை முன்வைக்கும் என்று தமிழ்மக்கள் நம்பவில்லை. மாறாக, அரசியல் தீர்வு என்ற போர்வையில் ஒரு அரைகுறைத் தீர்வை தமிழ்மக்கள் மீது திணிக்கும் முயற்சிகளிலேயே அது தன்னை ஈடுபடுத்தப் போகின்றது. இவ்வாறானதொரு நிலை ஏற்படும்போது தமிழ்மக்களின் பொறுமை கலைந்திட வாய்ப்புண்டு.

அமைதி முயற்சிகளையும் - நெகிழ்வுப் போக்குகளையும் சிங்கள அரசாங்கங்கள் தொடர்ந்தும் உதாசீனம் செய்து வருவதையும் தமிழ்மக்கள் நன்கறிவர்.

இவை காரணமாக, சமாதான முயற்சிகளில் தமிழ்மக்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கைகளும் - எதிர்பார்ப்புக்களும் மெதுமெதுவாக ஆனால் உறுதியாக பொடிப்பொடியாகி வருகின்றன. தமிழ்மக்களின் சகிப்புத்தன்மை எல்லை மீறும்போது அவர்களிடம் சமாதான நம்பிக்கையைத் திணிக்கும் கையறு நிலையைச் செய்ய புலிகள் இயக்கம் தயாராக இல்லை.

சமாதான வழிமுறையில் தமிழ்

என்று தமிழ்மக்கள் நம்பவில்லை. மாறாக, அரசியல் தீர்வு என்ற போர்வையில் ஒரு அரைகுறைத் தீர்வை தமிழ்மக்கள் மீது திணிக்கும் முயற்சிகளிலேயே அது தன்னை ஈடுபடுத்தப் போகின்றது.

இவ்வாறானதொரு நிலை ஏற்படும்போது தமிழ்மக்களின் பொறுமை கலைந்திட வாய்ப்புண்டு. அத்தேவேளையில் மக்களின் மனநிலைக் கேற்றவாறு செயற்படவேண்டிய நிலைக்குப் புலிகள் இயக்கமும் தள்ளப்பட்டு.

ஜனாதிபதியின் நிறைவேற்று

இவ்விதமாக, சிங்கள தேசத்தின் அரசியல் நிலையும் - சிங்களக் கட்சிகளின் மனநிலையையும் உற்று நோக்கிப் பார்த்தால் சமாதானத்திற்கான வாய்ப்பு நம்பிக்கையின்மையாகவே தென்படுகின்றது. இதேசமயம், சிங்களத்தின் இறைமையையும் - அதன் கௌரவத்தையும் விட்டுக்கொடுத்து உலக நாடுகள் சிலவற்றுடன் அது செய்யமுற்படும் இராணுவ ஒப்பந்தங்கள், சமாதானத்தை வெளிக்க உதவ மாட்டாது என்பதும் தெளிவாகின்றது.

இவ்விதத்தை மீண்டும் ஒரு முறை ஒரு இடைக்கால அத்தியாயத்தினால் நுழைய முற்படுகின்றதா? என்ற கேள்வியை சிங்களத் தலைவர்களின் செயற்பாடுகள் எழுப்புகின்றன.

தமிழ்மக்களைப் பொறுத்த வகையில் அவர்கள் தெளிவான நிலைப்பாட்டுடன் உள்ளனர். எப்பாடுபட்டாவது தம் அரசியல் தலைவரிதைய தாமே தீர்மானிப்பது என்பதில் தமிழ்மக்கள் உறுதியாக உள்ளனர். இந்த அரசியல் நோக்கத்திற்காக, புலிகளின் கரத்தைத் தமிழ்மக்கள் பலப்படுத்தி வருகின்றனர். தமிழரின் அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்றிணைந்து புலிகளின் தலைமையை ஏற்று அவர்களுக்குப் பக்க பலமாகவும் செயற்பட்டு வருகின்றனர். வரலாற்றில் முதற்தடனவ்வாக தமிழ்மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு புலிகள் இயக்கத்தின்கீழ் அணிவகுத்துள்ளனர். இந்த அரசியல் உண்மையை, தமிழர் நிலத்தின் அரசியல் யதார்த்தத்தை சிங்களத் தலைவர்களும் - சர்வதேச சமூகமும் கருத்தில் எடுக்க வேண்டும்.

உயர்ந்து வளர்ந்த அடர்ந்த காட்டு மரங்களினூடே அந்த வீதி நண்டு எட்டிக்கொண்டிருந்தது. காட்டு மரங்களை இப்பொழுதுதான் கோர்போட்டு ஒதுக்கியிருக்கின்றார்கள் எனத் தோன்றியது. எங்கள் பயணம் தொடங்கி ஒரு மணித்தியாலத்தை எட்டிக்கொண்டிருந்தது. "அது திம்புலாகவ மலை, இது பெரிய மியாங்குளமலை, அருகில் சின்ன மியாங்குளம், தூரத்தே தெரிவது தெரப்பிக்கல் மலை" என கூடவந்தவர்கள் எனக்கு ஒவ்வொன்றாக அடையாளம் காட்டினார்கள். உண்மையில் அந்தப் பயணத்தில் ஆச்சரியம் என்னவென்றால், ஏதோ புதியதொரு காட்டுப்பாறை என நான் எண்ணிக்கொண்டிருந்த பாதை, செங்கலடியிலிருந்து தென்தமிழிழத்தின் ஒரு எல்லைப்பறக்க கிராமத்திற்கு செல்லும் பிரதான வீதியாய் இருந்ததுதான். அடர்ந்த காட்டினுள் கைவிடப்பட்ட அந்த வீதியின் குறுக்கே,

"என்ன நடந்தாலும் இஞ்சிதான் இரிக்கணும்"

இடைமறித்தோடிய அருவிக்குள் ஆறுகளுக்குமாக போடப்பட்டிருந்த பாஸ்களும் மதுகுகளும் மட்டுமே இப்போது எஞ்சியிருந்தன. அவையும் நீரோட்டத்தில் அடைபட்டு, அவற்றின் முன்னேயோ பின்னேயோ இப்போது ஆறு புதிதாக பெருக்கெடுத்தோடியிருந்தது. வடமுனைக் கிராமத்தின் இடதுகரைக் குடியிருப்பு, வலதுகரைக் குடியிருப்பு அருகே ஊற்றுச்சேனை இன்னும் குறு மீரண்டலில், மியாங்குளம் என தென்தமிழிழத்தின் எல்லா எல்லையோரக் கிராமங்களினதும் அவலம் அவற்றிற்குமிருந்தது. சிங்கள இராணுவத்தின் படுகொலைகளாலும் சைதுகளாலும், அருகிருந்த சிங்களக் கிராமங்களினதும் கண்டயர்களினதும் அச்சுறுத்தல்களாலும், அத்துமீறிய ஆக்கிரமிப்புகளாலும் அந்தக் கிராமத்தவர்களும் தமது ஊரைவிட்டு பதினாறு ஆண்டுகளின் முன் விரட்டப்பட்டனர். மாஸ்டு, லேம்பு, கல்லடி, வாழைச்சேனை இறுதியாக பேய்த்தாளை என அவர்களின் இடம்பெயர்வுக்கப்பட்டு அகதிவாழ்வு நிலைத்து. வளம் கொள்க்கும் தமது சொந்தப் பூமியை விட்டுவிட்டு, கண்ணீருடன் உணவின்றி, தொழிலின்றி, கல்வியின்றி அகதிகளாய் அச்சத்துடன் அவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்வு கொடியது. மட்டக்களப்பு, செங்கலடியிலிருந்து 21வது கட்டையிலிருந்தன, ஊற்றுச்சேனை - வடமுனைக் கிராமங்கள். பதினாறு வருடங்களின் பின் இப்போது அவை மீண்டும் தம் மடியில் தன் மக்களைத் தாங்கியிருந்தன. அடர்ந்த காட்டுப்பாறையின் முடிவில் வீதியில் இருமருங்கும், சுற்றி உள்ளேயும் நூற்றிற்கும் மேலான புதிய கொட்டடங்கள் தோன்றியிருந்தன. மலையு வில்லவது தூறிக்கொண்டிருந்தது. நான் அந்த ஊரின் மையத்தில், கைவிடப்பட்டு இடிந்துபோன சங்கக் கடையடியில் கந்தசாயிமண்ணையுடன் கதைக்கத் தொடங்கினேன். "நாங்க இதிவ பக்கம் பக்கம் மூன்று கிராமம் தம்பி. வடமுனை, ஊற்றுச்சேனை,

மீரண்டலில் என்கு. இப்ப ரண்டு ஊருக்குத் திரும்பி வந்திட்டம்", அவர் அந்த ஊரின் தலைவர் மட்டுமல்ல, ஒரு முறிவு வைத்தியரும் கூட. கிராமத்தவர்கள் சிலர், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எம்மைச்சுற்றி கூடத்தொடங்கினார்கள். "முன்னர் இது பெரிய ஊர்தம்பி. வடமுனைக் குளத்தில மீன்பிடி, விவசாயம், காட்டில் வேட்டை, தேவெடுத்தல் என்று சனத்திற்கு ஒரு குறையும் இல்லை". பன்னிரண்டு வருடங்களின் முன்னர் தாம் வாழ்ந்த வாழ்வை எண்ணி அவர் வெப்பிராயப்பட்டார். "இந்த வெட்டுக்கரையில் எல்லைக்கல்லுப் போலதான் எங்கட கிராமம் இருந்திச்சு" சந்திரன் கதைக்கத் தொடங்கினார். "ஆதிநாள், மாந்திரி ஆறுதான் எங்கட எல்லையில் இருந்தாய் சொன்னாங்க. பிறகு, எல்லாத்தையும் சிங்களவர் துன்றையாக்கிட்டான்." "மாந்திரி ஓயா, மாதறு ஓயாவாய், அரிசின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றக் கிராமமாய்,

இருந்தது" ஒருநாள் டாங்கி, புல்லோசர்களோட கூட்டாட்டி-கட்டுக்கொண்டு ஆயிக்காரங்கள் ஊருக்க புத்தூதன். காயப்பட்டவை, செத்தவை எண்டுபோக மிஞ்சின எல்லோரும் காட்டுக்குள்ள விழுந்து ஓடினம். அதுதான் கடைசி. அதுக்குப்பிறகு நாங்க இண்டைவரை பன்வெண்டு வருசமா ஊருக்க வரேல்ல" கதிரவேறு என்ற முதியவர் கூறினார். அடர்ந்த காட்டினுள்ளே பற்றைகள், இரிசல்கள் குழந்த வீடுகள் இப்போதும் பாதி உடைந்து, எரியூட்டப்பட்டு, இன்றும் கிடக்கின்றன. செளிப்பான அந்தக் கிராமத்தின் பாடசாலைக் கட்டத்தினுள்ளே இப்போது கட்டும்மரங்கள் வளர்ந்துவிட்டிருந்தன. காட்டு விலங்குப் பாதைகளாகவும், ஒன்றையடித் தடங்களாகவும் மாறிவிட்ட அந்தக் கிராமத்தில் வீதிகளில் நடந்தபோது, பற்றைக்

வேலைசெய்யும் ஒவியுடன் இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. "இதுதான் தம்பி ஊற்றுச்சேனையில இருந்த பன்னிக்கடம்" பாசிபடிந்த ஒருபக்கச் சுவரில் சுரும்பு பலகையாக இருந்த இடம் கரும்பு திராமகத் தெரிந்தது. சற்றுத் தொலைவில் மரங்களின் கீழே போடப்பட்ட கதிரை மேசைகளில் இருந்து சிறுவர்கள் படித்துக்கொண்டிருந்தனர். நேற்றுவரை அவர்கள் அகதிமுகாய் வாழ்வில் தம் கல்வியை இழந்திருப்பினும், இன்று தம் ஊர்முற்றத்திலிருந்து நம்பிக்கையுடன் படித்துக்கொண்டிருந்தனர். "இஞ்சி படிப்பிக்க ஆட்களில்ல. ஊரிவ கொஞ்சம் படிச்சு பின்னையதான் தாங்களாச் சேர்ந்து இப்ப படிப்பிக்கினம்." அந்தக் கிராமத்தின் கிராமசேவகர் என்னிடம் சொன்னார். அனேகமாக எல்லாக் குடிசைகளும் இப்போதுதான் போடப்பட்டுக்கொண்டிருந்தன.

எங்களைச்சுற்றி வில்லுப்போல சிங்களவர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் வளைக்கத் தொடங்கிற்றான். திம்புலாகவ மலை சிங்களக் குடியேற்றம், மாதறு ஓயா சிங்களக் குடியேற்றம், வெல்கிந்த, பதுளைறோட் என்று, எங்களைச்சுத்தி தொண்ணூறுக்கு முன்னமே சிங்களவன் ஒரு பொறியாய் போட்டுட்டான்." எண்பதுகளின் நடுப்பகுதியிலிருந்தே அவர்களின் கிராமங்களில் இருந்து காலநடைகள் காணாமல் போயின. சந்தைக்கும் ரவணுக்குமென வெல்கிந்த நோக்கிச் சென்றவர்கள் கைது செய்யப்படுவதும் விசாரிக்கப்படுவதும், அச்சுறுத்தப்படுவதும் ஆரம்பமாகின. "அப்படியே வெல்கிந்த ரவணு

காட்டினுள்ளே நித்திய கல்யாணி, நந்தியாவெட்டை என பூமரங்கள் பூத்துக் குலுங்கின. இடிந்த வீடுகளும் காட்டிடை வளர்ந்திருந்த பூங்கன்றுகளும் மட்டுமே, காடு முன்பொருநாள் அவர்களின் வீடாயிருந்தது எனச் சொல்லின. நான் பன்னிரண்டு வருடங்கள், மூன்றாவது நான்காவது என இடம்பெயர்ந்தோர் முகாமில் கூட இடம்பெயர்ந்த அவலம், சிதைந்துவிட்ட குடும்பங்கள், திசைக்கொன்றாய்ப்போன உறவுகள் என, சீரழிந்த தம் அகதிவாழ்வின் முடிவில் மீண்டும் இப்போது அவர்கள் தமது கிராமத்திற்குத் திரும்பி வந்திருந்தனர். "பதினாறு வருசமாய் தொழிலென்றும் இல்லை, அகதிமுகாமில் இருந்து நிர்ந்திர தொழிலென்றும் இல்லை. ஏதோ, இப்ப எங்கட நிலத்துக்குத் திரும்பி வந்தது நிம்மதி தம்பி" நடுத்திர வயதை உடைய அந்தக் குடும்பத் தலைவர் ஆற்றாமையுடன் ஆனால், எதிர்கால நம்பிக்கையுடன் என்னிடம் சொன்னார். "எங்கள் கலச்சப்போட்டு சிங்களவன் இப்ப எங்கட அழகான மாந்திரி ஆற்றை மாதறு ஓயாவாக்கிப் போட்டான்." "மாதறு ஓயாவில் ஒரு சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டத்தையும் செஞ்சுக்கிட்டான்."

பன்னிரண்டு வருடங்களின் முன் அழிக்கப்பட்ட தமது வீடுகளின் அருகிலேயே காடாக்கிப்போன தமது முற்றுக்களில் புதிதாக, நிரையாக அவர்களின் புதிய குடிசைகளிருந்தன. "எப்படியோ தம்பி, இப்ப இஞ்சி திரும்பி வந்திட்டம். என்ன நடந்தாலும் எங்கட ஊரிவ இரிக்கிறத போல இரிக்குமா? என்ன நடந்தாலும் இனி இஞ்சிதான் இரிக்கணும். சாகிறதெண்டாலும் இஞ்சிதான் சாகோணும்" சிவானந்தம் என்ற முதியவர் என்னிடம் கூறினார். "சிங்களவனுக்குப் பயந்து ஊரைவிட்டோடி எல்லாம் இழுந்தாச்சு. இப்ப எங்கட ஊரிவ ஒன்றுமில்லை. குளமில்லை, வயலில்லை, வீடிவ எல்லாம் அழிக்கப்போச்சி. அவன் இன்னும் இன்னும் எங்கட ஊருகளை வளைச்சிட்டான். என்ன இரிந்தாலும் இனி எப்ப நாங்கள் மாதறு ஓயா மாந்திரி ஆறாய் பாக்கிறது?" அவர்கள் கூறிக்கொண்டார்கள். மலையு சற்றுப் பெரிதாக பெய்யத்தொடங்கியது. நம்பிக்கையுடன் மீண்டும் தாம் மீள்குடியேறிய நிலத்தில் எதுவென்றே தெரியாமல்போன தமது ஊரின் காணிகளில் அவர்கள் புதிதாக எல்லைவேலை போட்டுக்கொண்டிருந்தனர். தேசத்திற்கும் எல்லையாகத்தான்.

பக்கம் எதாவது பிரச்சனையெண்டா, ஊற்றுச்சேனை, வடமுனையில் இருந்தாக்கள்தான் பதில் சொல்லவேண்டியதாய் போச்சு" என்றார் அங்கிருந்த பெண். கண்ணில் சோகத்துடன் பன்னிரண்டு வருடங்களின் முன்னர் தனக்கு நடந்ததைச் சொன்னார் அந்தப் பெண், "ஊர்க் கோவில்ல சிறுவிழா நான் தம்பி. என்னரை புரிசன் வெல்கிந்த ரவணுக்குப் போகேக்க ஆயிக்காரன் படிச்சப்போட்டான். அதுக்குப்பிறகு இண்டைக்குவர எங்கையெண்டில்ல". மெல்ல, கைதுகள், காணாமல் போதல்கள் என அந்தக் கிராமங்களில் ஆண்கள் மறையத் தொடங்கினர். பின்னிரொழுமுறை ஊற்றுச்சேனையை சுற்றிவளைத்த படையினர் அங்கிருந்து எண்பது ஆண்டுகளை அழைத்துச் சென்றனர். பூசா சிறையிலும், விடுவிக்கப்பட்டிருந்த விடுவிக்கப்பட்டாரு பலருமென அவர்களின் அவலம் தொடர்ந்தது. "கடைசியா தொண்ணூறில் எண்டு நினைக்கிறேன், அப்ப ஊருக்குள்ளையும் வடமுனையில் சங்கக் கடையடியில் ஆயிக்காரம்

பன்னிரண்டு வருடங்கள், மூன்றாவது நான்காவது என இடம்பெயர்ந்தோர் முகாமில் கூட இடம்பெயர்ந்த அவலம், சிதைந்துவிட்ட குடும்பங்கள், திசைக்கொன்றாய்ப்போன உறவுகள் என, சீரழிந்த தம் அகதிவாழ்வின் முடிவில் மீண்டும் இப்போது அவர்கள் தமது கிராமத்திற்குத் திரும்பி வந்திருந்தனர். "பதினாறு வருசமாய் தொழிலென்றும் இல்லை, அகதிமுகாமில் இருந்து நிர்ந்திர தொழிலென்றும் இல்லை. ஏதோ, இப்ப எங்கட நிலத்துக்குத் திரும்பி வந்தது நிம்மதி தம்பி" நடுத்திர வயதை உடைய அந்தக் குடும்பத் தலைவர் ஆற்றாமையுடன் ஆனால், எதிர்கால நம்பிக்கையுடன் என்னிடம் சொன்னார். "எங்கள் கலச்சப்போட்டு சிங்களவன் இப்ப எங்கட அழகான மாந்திரி ஆற்றை மாதறு ஓயாவாக்கிப் போட்டான்." "மாதறு ஓயாவில் ஒரு சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டத்தையும் செஞ்சுக்கிட்டான்."

பன்னிரண்டு வருடங்களின் முன் அழிக்கப்பட்ட தமது வீடுகளின் அருகிலேயே காடாக்கிப்போன தமது முற்றுக்களில் புதிதாக, நிரையாக அவர்களின் புதிய குடிசைகளிருந்தன. "எப்படியோ தம்பி, இப்ப இஞ்சி திரும்பி வந்திட்டம். என்ன நடந்தாலும் எங்கட ஊரிவ இரிக்கிறத போல இரிக்குமா? என்ன நடந்தாலும் இனி இஞ்சிதான் இரிக்கணும். சாகிறதெண்டாலும் இஞ்சிதான் சாகோணும்" சிவானந்தம் என்ற முதியவர் என்னிடம் கூறினார். "சிங்களவனுக்குப் பயந்து ஊரைவிட்டோடி எல்லாம் இழுந்தாச்சு. இப்ப எங்கட ஊரிவ ஒன்றுமில்லை. குளமில்லை, வயலில்லை, வீடிவ எல்லாம் அழிக்கப்போச்சி. அவன் இன்னும் இன்னும் எங்கட ஊருகளை வளைச்சிட்டான். என்ன இரிந்தாலும் இனி எப்ப நாங்கள் மாதறு ஓயா மாந்திரி ஆறாய் பாக்கிறது?" அவர்கள் கூறிக்கொண்டார்கள். மலையு சற்றுப் பெரிதாக பெய்யத்தொடங்கியது. நம்பிக்கையுடன் மீண்டும் தாம் மீள்குடியேறிய நிலத்தில் எதுவென்றே தெரியாமல்போன தமது ஊரின் காணிகளில் அவர்கள் புதிதாக எல்லைவேலை போட்டுக்கொண்டிருந்தனர். தேசத்திற்கும் எல்லையாகத்தான்.

விட்டிருக்கும் வாகனம் வந்து நின்ற போது செங்கதிரவாணன் தான் வருகின்றான் என்று நினைத்துக் கொண்டான். தண்ணீரற்று அம்மா அவனின் அம்மா திருமலையில் என்பதால் இப்போது உறவுகள் எல்லாம் அந்த வீடுதான்.

அம்மா தலையை இழுத்து முடிந்தபடி விளக்கையும் எடுத்துக்கொண்டு வாசலுக்கு

இழவடா இது.. நான் என்ன செய்ய..” அம்மா அமுதாள். அவளின் அழகைக்குக் காரணம் இருந்தது. அது 1983ஆம் ஆண்டு இலங்கைத்துடி இனவாத நெருப்பில் ஆவேசமாக எரிந்துகொண்டிருந்த நாட்கள். வீடுகளில், வீதிகளில் எங்கு என்ற வேறுபாடு இல்லாது கொலை நடந்து கொண்டிருந்த நேரம். தெருவெல்லாம் பிணங்கள். சொந்தத் தெருக்களிலேயே உலாவு முடியாத வேதனை. அதுவும் இவர்கள்

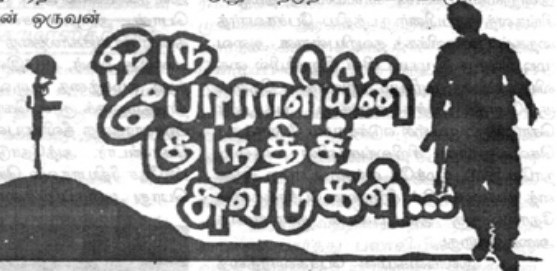
இளைஞர்களோடு சேர்ந்து ஆங்காங்கே அவனும் எதிர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டான். பெரியவர்கள் செய்யும் ஒவ்வொன்றிலும் ஒருவித துடிப்போடு அவனும் ஓடித்திரிந்து ஈடுபட்டான்.

அவன் இயக்கத்தோடு சேர்ந்துகொள்ள முடியாமல் அவனது வயதும் இருந்தது ஏற்கனவே அவனது அண்ணன் ஒருவன்

வகுப்பாசிரியரிடம் நல்ல மதிப்பை பெறவேதே பெரும்பாடு, அப்படியிருக்க அவன் அதிபரின் நம்பிக்கைக்கும் நன்மதிப்புக்கும் உரியவனாக இருந்தான்.

வீட்டின் வறுமை இடையிடையே வயிற்றைக் கடிக்கும். நாட்டின் நிலமையும் குழப்பமாக இருந்தது இந்தியிராணுவக் காலம் அது தேடுதல் வேட்டைக்குள்

காலவிரை

ஓடிவந்தான். அக்கம் பக்கத்து வீட்டுச்சிறுமிகள் எல்லாம் “குட்டான் மாமா வந்திட்டார்” என்ற மகிழ்ச்சியும் பாடப்புத்தகங்கள் முடிவிட்டு ஆரவாரித்து நின்றனர். அவர்களுக்கு ஒருபுறம் அச்சமும் இருந்தது.

பாடப்புத்தகத்தில் கேள்வி கேட்பார். தேர்வு அறிக்கை பார்ப்பார். என்றாலும், குட்டான்மாமா எவ்வளவு நல்லவர். சிறுமிகளும் வாசலுக்குவந்தனர். அந்த வயது முதிர்த்த அம்மா விளக்கை உயர்த்தி எல்லோர் முகங்களைப் பார்த்தான். இல்லை... அவள் தேடி வந்த செங்கதிரவாணன் இல்லை.

வந்தவர்களின் முகத்தில் எழுதாத கவிதையொன்று எதையோ உணர்த்தியது. அம்மாவால் முகங்களைப் பார்க்க முடிந்தது. படிக்க முடியவில்லை.

‘இவ்வளவு நாட்களும் ஏன் மோனை வரேல்லை’

அம்மாவிற்கு அவன் வந்திருப்பான் என்பதில் அவ்வளவு நம்பிக்கையிருந்தது. அவனை எதிர்பார்த்து எத்தனை வாசல்கள். எல்லோருடனும் சிரித்துப் பழகுவான். அவனின் எரியும் நெருப்பு வெளியில் தெரியாது. கண்களுக்குத் தெரிவது சிரிப்பு. உள்ளே கனன்றுகொண்டிருப்பது நெருப்பு. அவனை எரிமலையாக்கும் முதற்பொதி கலவரங்களினால் விழுந்தது...

“காலம் கெட்டுக்கிடக்கிற நேரத்தில் எங்கை மோனை திரியிற... அவங்கள் மனிசரின்ற உயிரை எடுக்கிறதென்கேடே நோட்டுவழிய நிக்கிறாங்கள்.” அம்மா பெற்ற வயிற்றில் நெருப்புப்பற்ற பதறுவான். அப்போதெல்லாம் அவனின் கைகள் அவனின் தலையிலோ கன்னத்திலோ உலாவிக் கொண்டிருக்கும்.

அவன் அவளின் பாசத்தைப் புரிந்துகொண்டாலும் கரைந்துபோக மாட்டான். கைகளை விலக்கி விட்டுக் கம்பீரமாய் நிமிர்ந்து நிற்பான். பின் வீராசேசமாக வசனம் பேசுவான். “அவங்களைப்போலதான் நாங்களும். ஏன் பயந்து சாகிறியன்.” அவன் சொல்லிக்கொண்டே தனது கைக்கின் பாருக்குள் மறைத்து வைத்திருந்த பழைய சைக்கிள் செயினை எடுத்துக்காட்டினான். “ஆரும் அடிக்க வந்தாங்களெண்டால், இனி அடிப்பன்” அவனின் கண்கள் கோபத்தாற் சிவந்தன.

அம்மா முன்னிரிலும் பார்க்க கூடுதலாகப் பதறினாள். “என்ன

திருகோணமலை சிவபுரியில் சிங்கள ஊர்களுக்கு அருகில் குடியிருப்பவர்கள். கொழும்பிலும் வேறிடங்களிலும் கலவரம் நடப்பதை இலங்கை வானொலி அறிவித்துக் கொண்டிருந்தது. இவர்களிற்கு அடுத்த வீடு, எதிர் வீடு, தெருவெல்லாம் காதையர்கள் பெரிதாக ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டிருந்தன.

இவர்கள் நிலமையைப் புரிந்துகொண்டு வேலைக்கு வரும் சிங்களக் கிழவியை வீட்டில் விட்டு விட்டுப் பற்றைகளுக்குள் மறைந்தனர். அப்பாவும், மரத்தில் ஏறாமளவுக்கு வளர்ந்த அண்ணாக்களும் மரத்தில் ஏறி ஒளிந்திருந்தனர். அப்பா பதட்டத்தில்

கரும்பல் மேஜர் செங்கதிரவாணன் (நடராசா ரமேஸ்வரன்) 40/30, சிவபுரி, திருமலை.

விழப்பார்த்து கைகால் எல்லாம் உரஞ்சலோடு மீண்டும் கொப்புகளை கெட்டியாய் பிடித்து ஏறி அமர்ந்து கொண்டார். எல்லோரும் ஊரில் நடப்பதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அம்மாவின் இறுகிய அணைப்பில் நின்று சினமும் வெறுப்பும் கண்களில் பொங்கப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான், கடைக்குட்டி, வீடுகள் எரிந்து கொண்டிருந்தன. எங்கும் தீ பரவி புகை முடியிருந்தது. ஊரவர்கள் தாறுமாறாய் ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். கடைக்கள், அவர்களை அடித்து விழுத்துவதும் வெட்டுவதுமாக தாண்டவம் ஆடின. இவர்களின் வீட்டை நோக்கி வேகமாய் ஓடிவந்தன. முற்றத்தில் நின்று சிங்களத்தில் கத்தின. வேலைக்கு வந்த சிங்களக்கிழவி வீட்டிற்குள் இருந்தபடியே சிங்களத்தில் ஏதோ கத்தினாள். அதுகள் போய்விட்டன. ஊரே வெறிச்சோடிப்போனது. அது நடந்ததில் இருந்து அணுகுண்டு விழுந்த நகரம்போல அந்த இடம் ஆளரவமற்றுப் போனது.

இரவில் தனியே யாரும் உலாவித்திரிய அஞ்சும் நாட்களில் அவளின் ஆசைமகன் திரிவதை எப்படிப் பார்த்திருப்பான். அவனுக்கு இப்பதானே பதினொரு வயது. அம்மா கெஞ்சலான குரலில் மன்றாடினாள், அவன் கேட்கவே இல்லை. வீட்டை விட்டு வெளியே போவான். இனக்கலவரத்தால் ஊரில் கொதிப்புற்றுப்போயிருந்த

போராளியாக இருந்தான். இவர்களின் நடவடிக்கைகளை எப்படியோ சிறிலங்கா இராணுவமும் பொலிசும் அறிந்திருக்க வேண்டும். வீடு அடிக்கடி சுற்றிவளைக்கப்பட்டது. தடியாட்டமான கடைக்குட்டி ஒவ்வொருமுறையும் தப்பிவிடுவான். அவனது அண்ணன் ஒருவனைக் கைதுசெய்து கொண்டு போய் சிறையில் அடைத்தார்கள். அண்ணா சிறைக்குப்போனதும் வீட்டில் சோகம் குழத்தொடங்கியது. அம்மா

பொலிவிழந்து போனான். இவன் கொஞ்ச நாள் வீட்டிலேயே நின்றான். அம்மாவிற்குத் தெரியும் தேசத் தாய்க்கேடும் போவதில்லை என்று முடிவெடுத்தான். பின்னை இனிப்போக மாட்டான் என்று அம்மா நினைத்து இருப்பான். ஆனால் அவன் இரகசியமாய்ப் போய் வந்துகொண்டிருந்தான்.

பாடசாலையில் சுற்றுலாப்போக ஆயத்தமாகினால் அங்கே முண்டியடித்துக் கொண்டு ஓடித்திரியும் தடியாட்டமான சிறுவன், பாடசாலையில் திருத்தவேலை, பாடசாலை வளவில் தோட்டம் வைப்பது அங்கும் அதேஆள். கைப்பில் அவன் ஓர் எடுத்துக் காட்டு. எங்கேயும் சின்னப்பிரச்சனை வந்து விட்டதென்றால் அதை தீர்த்துவைப்பதில் அவனும் ஓராள். ஒழுக்கக்கேடாக யாரும் நடந்துவிட்டான் உடனே தண்டனை கொடுக்கப்படும. அங்கேயும் தண்டனை வழங்குபவனாக நிற்பான். பாடசாலை முழுவதும் அவன் பெயர் பரவியிருந்தது. பள்ளியில்

அகப்படாது முயலோட்டம் ஓடித்திரிந்த நாட்கள். இந்திய இராணுவம் வெளியேறிய காலத்தில், நாளேடொன்றில் தலைவரின் படத்தைக் கண்டவன் உடனே தன் எண்ணத்தில் வந்ததின்படி செய்து விட்டான்.

படத்தை அளவாக வெட்டித் தடித்த மட்டை ஒன்றில் ஒட்டினான். கீழே தலைவர் வேபிரபாகரன் என்று தன் கைப்பட எழுதி ஊர் கூறும் இடம் ஒன்றில் எல்லோரும்

காணும்படியாக ஒட்டினான். அப்போது அவன் எந்த பின்விளைவைப் பற்றியும் கவலைப்படவில்லை. எதையும் எதிர்கொள்வது என்ற துணியோடு இருந்தான். இரகசியப் பொலிசார் நோட்டமிட்டபடியே திரியும் அந்த இடங்களில் அவன் ஓட்டிய படம் மிகுந்த பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது.

எல்லோருக்கும் அதிர்ச்சியும் ஆச்சரியமும். யார் இதைச் செய்திருப்பார். அவர்களோடு சேர்ந்து அவனும்

ஆச்சரியப்படுவதாய்ப் பாவனை செய்தான். இந்த அதிர்வை அடங்க முன் யமாலியாவில் தேசத் துரோகிகள் மீது தாக்குதல் நடத்திவிட்டு வரும்போது படகு விபத்தில் வீரச்சாவடைந்திருந்த மாவீரர்களின் படங்கள் வெளியாகி இருந்தன. அந்தப் படத்தையும் எடுத்து வீட்டில்சுட யாருக்கும் தெரியாமல் பசை கிண்டிக்கொண்டுபோய் கோட்டை முகப்பில் ஒட்டிவிட்டான். அது இன்னும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

இவனின் செயல் ஒவ்வொன்றிலும் தீவிரம் கூடக்கூட சொந்த ஊரில் வாழ்வதற்கே முடியாமல் போனது. நாளுக்குநாள் அவனுக்கு அச்சுறுத்தல் அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தது. இரண்டாம் கட்ட ஈழப்போர் தொடங்கிய காலத்தில் அண்ணன் ஒருவனுடன் ஈழப்பாணம் வந்து அவருடனே வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவன், காலத்தின் தேவையறிந்து தன்னைப் போராட்டத்தில் இணைத்துக்

(தொடர்ச்சி 10b பக்கம்)

நான் எப்பொழுதும் பேச்சுக்குத் தருவது குறைந்தளவு முக்கியத்துவமே; செயலால் வளர்ந்த பின்னரே நாம் பேசத் தொடங்கவேண்டும்.

தமிழிழை தேசியத்தலைவர் வே.பிரபாகரன் அவர்கள்

பேசித்திற்கும் நடைமுறைகள் பல தடவை மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் ஒன்றிலாவது தமிழர்களின் கோரிக்கை நிறைவேற்றவில்லை. 1920ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரையிலான காலம்வரை தமிழ் - சிங்களத் தரப்பினர் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகள் பலனளிக்கத் தவறியுள்ளன. அவை முடிவிலாது இழுப்பின் இறுதியில் கை விடப்பட்டன. முற்படி தறுவாயை நெருங்கும்போது பேச்சுக்களுக்குப் புத்துயிர் கொடுக்கும் முயற்சி எடுக்காமல் போருக்குச் செல்வதுதான் சிறிலங்காவின் வழமை. நாமே நாடு, நமக்கே எல்லாம் என்ற சிங்களத் தலைமையின் சிந்தனை பேச்சுக்களின் தேர்வுக்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைகின்றது.

'இலங்கையின் பேச்சுவார்த்தைகள்' என்ற தலைப்பில் பத்திரிகைக் கட்டுரை எழுதிய அரசியல்துறைப் பேராசிரியர் ஜேய தேவ உயங்கொட, 'இலங்கையின் இனப் பிரச்சினை வரலாறு மீண்டும் மீண்டும் திரும்பி வருவதுதான் மிகவும் வருத்தமான அம்சம் தீவிரமான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் போதெல்லாம் வரலாறு மீண்டும் திரும்பி வருகின்றது' என்று கட்டிக்காட்டியுள்ளார். இவர் குறிப்பிடும் வரலாறு பல தசாப்தங்களைக் கடந்து கிட்டத்தட்ட ஒரு நூற்றாண்டை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. வரலாறை மேலெழுந்தவாரியாகக் குறை கூறுவதில் பயனில்லை. வரலாறை இயக்கும் காரணிகளை நோக்கவேண்டும். பேராசிரியர் குறிப்பிடும் வரலாற்றுச் சமூகம் 1920ல் ஆரம்பிக்கின்றது. அந்த நாட்களில் நடந்தவற்றை விரிவாக ஆராய வேண்டிய அவசியம் எழுகின்றது. வாக்குறுதிகளில் இருந்து பின்வாங்குதல், அப்படிமான பொய்ப்புரைகளைச் சொல்லிச் சொல்லி

இப்படியாகச் சிங்களவர்களோடு ஊரும் பாலும் போல, நகரும் சேதமும் போல செயற்பட்ட தமிழ்த் தலைவர்களின் மனம் மாறுவதற்கு என்ன காரணம்? 1913 இல் நீண்டகால அரசு சேவையில் இருந்து போன். அருணாச்சலம் ஒய்வுபெற்றார். தனது ஒய்வுக்காலத்தை அரசியலுக்கு அர்ப்பணித்த அவர், 1917இல் அரசியல் சீர்திருத்தக் கழகத்தை உருவாக்கி புரண சுதந்திரத்திற்காகக் குரல் கொடுத்தார். இதற்கான பிரச்சாரத்தை தீவிரப் பலாக்கங்களில் மேற்கொண்டார். அத்தோடு இனரீதியாகவும் பிரதேச ரீதியாகவும் செயற்பட்ட பல்வேறு பொது அமைப்புக்களையும் தானே முன்

சமரலிக்கிரம, எப்போதுசேனாயக்கா ஆகியோர் எதுவிதமாகிலும் இனவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் அகற்றப்படவேண்டாம் என்பதில் பிடிவாதமாக இருந்தனர். இதனால் தமிழர்களின் பிரதிநிதித்துவத்தைக் கட்டவேண்டிய கட்டாயம் தோன்றியது. அருணாச்சலம் இரு சங்கங்களின் தலைவர்களையும் சந்தித்து சமரசம் செய்ய விளைந்தார். தமிழர்களுக்குத் திருப்திகரமான பிரதிநிதித்துவ ஒழுங்கைச் செய்யும் நோக்குடன் அவர் சிங்களத் தலைவர்களை பலமுறை சந்தித்தார்.

வடமாகாணத்தில் மூன்றாம், கிழக்கு மாகாணத்தில் இரண்டும், மேலமாகாணத்தில் ஒன்றும் வரக்கூடிய தேர்தல்

13 சிங்களவர்களும், வடக்கு கிழக்கு ஆகியவை ஒவ்வொன்றிற்கும் தலா ஒருவர் தெரிவாகினர். தேசிய காங்கிரஸ் வாக்களித்தபடி வடக்குக்கில் இருந்து 5 பிரதிநிதித்துவமும், மேல் மாகாணத்தில் ஒரு பிரதிநிதித்துவமும் கிடைத்திருக்கவேண்டும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் இனப் புறக்கணிப்பின் கயருபத்தை அருணாச்சலம் தமிழர்களும் உணர்ந்தனர். தோஷப்பதி மானிய மாதிரி மனமிரங்கி தனது சீர்திருத்த ஒழுங்கின் கீழ் சிறப்பு உறுப்பினர்களில் ஒருவராக இராமநாதனை நியமித்தார்.

இதனால் மூன்று தமிழர்கள் பிரதிநிதிகளாகினர். நடுவராக நின்ற அருணாச்சலம், சிங்களத் தலைவர்களின் வாக்குறுதி சம்பந்தமாக நேரில் சென்று பேசினார். அருணாச்சலத்தை அவர்கள் அமைத்தது அனுப்பினர். தமது உறுதிமொழிகளைத் தாமே உதாசீனம் செய்தனர். இதற்கு இரு காரணங்களையும் அவர்கள் சுற்றி. பீர்ப்பு

யாழ்ப்பாணத்தில் 1961இல் சத்தியாக்ரமத்தின் போது

இதுவரை நடந்த பேச்சுக்களும் தோல்விக் கான காரணங்களும்

ஏமாற்றலால் போன்ற கீழ்த்தரமான அம்சங்களை அங்கு சந்திக்கலாம். அன்றைய சிங்களத் தலைமை அவ்வாறு நடவாதிருந்தால் வரலாறு மீண்டும் மீண்டும் வருவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படாது. 1920ஆம் ஆண்டிற்குத் திருப்பமுனை முக்கியத்துவம் உண்டு. இலங்கையர்கள் என்ற பந்த தேசிய அடையாளத்தைத் தூக்கிப் பிடித்த முத்துக்குமாரசாமி, இராமநாதன், அருணாச்சலம் போன்ற தமிழ்த் தலைவர்களின் சிந்தனை நேரெய்தமாக மாற்ற 1920 நிலைபுகள் உதவின.

1920க்குப் பின் இக்காலகட்ட நிகழ்வுகளால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்ட பொன். அருணாச்சலம் இதுவரை காலம் கடைப்பிடித்த பரந்தபட்ட தேசியத்தைக் கைவிட்டு இன அடையாளத்தை முதன்மைப்படுத்த ஆரம்பித்தார். இதை புதிய சகாப்தத்தின் பிறப்பாகக் கொள்ளலாம். சிங்கள மக்கள் மத்தியில் நெடிதுயர்ந்த தலைவர்கள் தோன்றாத காலத்தில் முத்துக்குமாரசாமி, இராமநாதன், அருணாச்சலம் போன்றோர் அக்குறையைத் தீர்த்து வைத்தனர்.

சிங்கள மக்களுக்காக அவர்கள் குரல் கொடுத்தனர். சிங்கள மொழிக்கும், பெளத்த மதத்திற்கும் இடையூறு வந்த போது இவர்கள் இரண்டையும் காத்து நின்றனர். அழிவற்ற கீழைத்தேயப் பண்டைப்புரணமக்கும் பணியினினைத் தொடக்கியவர் கலாயோகி ஆனந்த குமாரசாமியின் தந்தையான முத்துக்குமாரசாமி. சிங்களவர் மத்தியில் கிறிஸ்தவப் பரப்பைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்குச் சேனாதரர்களான இராமநாதனும், அருணாச்சலமும் பெரும் பிரயத்தனம் எடுத்தனர்.

வின்று ஒன்றிணைந்து 1919இல் இலங்கை தேசிய காங்கிரசை உருவாக்கினார்.

1920வரை சிங்கள அரசியல் தலைவர்களிலும் பார்க்க சிறந்த தேசிய வாதிக்களைத் திகழ்ந்த அருணாச்சலத்திற்கு அவர் வளர்த்தெடுத்த சிங்களத் தலைவர்கள் பலமான அடி கொடுத்தனர். அதன் பயணம் இலங்கையின் என்ற அடையாளத்தைத் தாங்கி நின்ற அவர் தமிழன் என்ற அடையாளத்தை நோக்கி அடிவைத்தார். தேசிய காங்கிரசை உருவாக்கிய அருணாச்சலம் அந்த அமைப்பின் சாதாரண அங்கத்தவர் பதவியையும் உதறித் தள்ளிவிட்டு வெளியேறினார். இலங்கை தேசிய காங்கிரசின் முதலாவது தலைவராகப் பதவி வகித்தவர் அருணாச்சலம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறிய இலங்கை தேசிய காங்கிரசை உருவாக்கும் காலத்தில் சிங்களவர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட இலங்கை தேசிய சங்கத்தையும், தமிழர்களை மாத்திரம் கொண்ட யாழ்ப்பாண சங்கத்தையும் ஒன்றிணைக்கும் சாதாரண அருணாச்சலம் நிறைவேற்றினார். இரு அமைப்புகளும் வெவ்வேறு நிலைப்பாடுகளைக் கொண்டிருந்த காரணத்தால் அருணாச்சலத்தின் பணி மிகவும் கடினமாக இருந்தது. இலங்கை தேசிய சங்கம் இனவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை அகற்றி, பிரதேசவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தைப் புத்தகம் நோக்கில் செயற்பட்டது. யாழ்ப்பாண சங்கமோ இனவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் நீக்கப்படுமாயின் சமயப் பிரதிநிதித்துவம் பேணப்படவேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டில் இறுக்கமாக நின்றது.

இலங்கை தேசிய சங்கத்தின் தலைவர்களான ஜேம்ஸ் பீரில், ச.ஜே.

தொகுதிகளை தமிழர்களுக்கு விட்டுக் கொடுப்பதற்கு இலங்கை தேசிய சங்கத் தலைவர்கள் ஒத்துக்கொண்டனர். இதற்கான உறுதிமொழி அடங்கிய கடிதத்தை சிங்களத் தலைவர்கள் சார்பில் இலங்கை தேசிய சங்கத்தைச் சார்ந்த ஜேம்ஸ் பீரில், ச.ஜே. சமரலிக்கிரம ஆகிய இருவரும் தமது கை கொடுத்தது. அருணாச்சலத்தின் சொந்தனர். இக்கடிதத்தை யாழ்ப்பாண சங்கத் தலைவர் ஏசுபாபதியிடம் காட்டி யாழ்ப்பாண சங்கத்தின் மேற்கூறிய தேர்தல் திட்டத்திற்கு அருணாச்சலம் ஒப்புதல் வாங்கினார்.

டிசம்பர் 11, 1919இல் இலங்கை தேசிய காங்கிரசின் அங்குாரப்பணக் கூட்டம் கொழும்பில் நடைபெற்றது. அதன் தலைவராக அருணாச்சலம் ஏகமனதாகத் தெரிவானார். கடும் பிரயத்தனம் செய்து பலதரப்பட்ட அமைப்புக்களை ஒன்றிணைத்து பலவிதமும் ஐக்கியப்பட்ட தேசிய இயக்கத்தை நோற்றுவித்த அதே அருணாச்சலம் சில காலத்தின் பின் மனமுறிவுடன் வெளியேறிய வரலாறு இலங்கை இன முரண்பாட்டின் அடித்தளமாக அமைகின்றது. இலங்கையின் முதலாவது தேசிய இயக்கத்தை உருவாக்கிய அருணாச்சலம் இலங்கையின் முதலாவது தமிழ்த் தேசிய அமைப்பையும் சிறிது காலத்தின் பின் உருவாக்கினார் என்பது மறுக்கமுடியாத வரலாறு.

பிரிட்டிசாரிடமிருந்து இலங்கையர்களுக்குப் படிப்படியாக அதிகாரம் கையாறிய போது அத்தகைய அதிகாரங்கள் சிங்களவர்களுக்கு மாத்திரமே என்று சிங்களத் தலைவர்கள் எண்ணினர். தேசாதிபதி மானிய பெயரால் மானிய அரசியல் சீர்திருத்தம் என்பதின் கீழ் நடந்த தேர்தலில்

சமரலிக்கிரமமும் தமது கையொப்பத்தில் மாதிரி கடித மூலமான உறுதிமொழியை வழங்கினார். அவர்கள் தேசிய காங்கிரஸ் சார்பாக உறுதிமொழி வழங்கவில்லை. இரண்டாவதாக, உறுதிமொழி இலங்கை தேசிய சங்கம், இலங்கை சீர்திருத்த சங்கம் போன்றவற்றைக் கட்டுப்படுத்துமே ஒழிய கடிதம் வழங்கப்பட்டபின் உருவாக்கிய இலங்கை தேசிய காங்கிரசைக் கட்டுப்படுத்த மாட்டாது.

தமிழ் தாயில் சுப்பார்க்கும் இந்த விதண்டாவாதப் போக்கு அருணாச்சலத்தை மனமுடையச் செய்தது. தமிழர்கள் ஏமாற்றது இதுவே முதல் தடவை. மனம் வெறுப்பிய அருணாச்சலம் யாழ்ப்பாணம் திரும்பினார். பொதுக் கூட்டங்களைக் கடிந்த தமிழர்கள் தம்மைத் தாமே ஆளக்கூடிய வகையில் 'தமிழ் சபை' ஒன்றை அமைப்பதே நன்றெனப் பகிரங்கமாகப் பேசினார். இந்த நோக்கத்தை எட்டுவதற்காக அவர் ஆகஸ்ட் 15, 1921இல் தமிழர் மகாஜன சபை என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார். ஜனவரி 09, 1924இல் அவர் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் தரிசனத்திற்காகச் சென்றவேளையில் அங்கு திறர் மரணமடைந்தார். இதனால் தமிழர் மகாஜன சபையும் வலுவிழந்தது. இறுதிவரை சிங்களவர்களின் நம்பிக்கைக்குரியவராக இருந்த தமையன் இராமநாதன் 1930வரை உயிர் வாழ்ந்தார்.

"உடைந்த உடன்படிக்கைகளின் சிதறல்கள் கடந்த ஐம்பது வருடகாலம் பழமைமாய்ந்த இரு இன உறவுப்பாதையில் பரவிக்கிடப்பதாக" இலங்கை இனத்துவ ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். உடன்படிக்கைகளைச் செய்யும்போது அதை எப்படி உடைக்கலாம் அல்லது சமயோசிதமாக மீறலாம் என்ற முன்போசனை யுடனேயே சிங்களத் தலைவர்கள் கைச்சாத்திக்கின்றனர் என்ற நியாயமான விழ்ச்சையும் நிலவுகின்றது. சிங்களவர்களின் இந்தவகை நடவடிக்கைகளுக்கு தமிழ்த் தலைவர்களும் உடனடியாக இருக்கின்றனர். நம்ப நட ஆனால் நம்பாதே என்ற பழமொழியை இவர்கள் அறியவில்லை போலும்.

(7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கொண்டான். பகைவனின் குகைக்குள்ளேயே கூடுகட்டி அவனையே வேவு பாரக்கும் வேவுப்பணிதான் அவனுக்கு வழங்கப்பட்டது. அராலி, ஊர்காவற்துறை இன்னும் அந்தக் கரையேரத்து இராணுவ முகாம்கள் எல்லாவற்றிற்குள்ளேயும் நிற்கும் பற்றைகள் பேசுமானால் மட்டுமே அவனைப்பற்றி முழுமையாக அறியலாம். எவ்வளவோ கடினங்களும் துயரங்களும் அந்தப்பற்றைகளோடும், மரங்களோடும் சேர்ந்து உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது.

ஆட்கள் இல்லாத குளியல் பிரதேசத்துக் கட்டடங்களும் தண்ணீரில் நனைந்து கொண்டேயிருக்கும் கரையேரத்துப் பற்றைகளுந்தான் அவனின் தங்கிடங்கள். பல நாட்களாய் அங்கேயிருந்து ஊர்காவற்துறை முகாம் வேலிற்காக அலைந்து கொண்டிருந்தான்.

ஒருநாள், தன் அணியோடு வேலிற்காக உள்ளூக்கு வந்தவன் இடையில் இராணுவத்தை சந்தித்துக் கொள்ளவேண்டியிருந்தது. தவிர்க்க முடியாத சூழலில் சண்டையிட்டார்கள். முன்னனி அரணைத் தாண்டுவெளியே போகவே முடியாது என்று புரிந்துகொண்டான்.

அவர்களோடு வந்தவர்களில் ஒருவன் காலில் குடுபட்டு விழுந்து விட்டான். முன்னனி நிலைகளை இராணுவம் பலமாகவும் விழிப்பாகவும் இனி வைத்திருக்கும் என்று புரிந்தமையால் காயப்பட்டவனையும் தோளில் சுமந்துகொண்டு இராணுவப்பகுதிக்குள்ளேயே சென்றார்கள். இடையிடையே இராணுவகாவலர்கள் மறை இடங்கள் எல்லாம் பற்றைகள். அவர்களது நடைத்தராய் அதிகமாக அதிகமாக நா வரண்டு போனது ஒருசொட்டுத் தண்ணீர்சூட இல்லை. பசிவாட்டம் தாங்க இயலாது. உடல் சோர்ந்துவிட்டது. காயப்பட்டவனின் புண்பாடுக்குச் சுற்றிய சீலைத்துணியைத் துளைத்து விரும் முயற்சியில் இளையான்களும் கொசுக்களும் மொய்த்துக்கொண்டிருந்தன.

"ஈ... இதுகளை காட்டிக்கொடுக்கும் போல்" மடியில் வைத்திருந்தவன் கொசுக்களை விரட்டிக் கொண்டிருந்தான். காயப்பட்டவன் வேதனையோடு முனகிக் கொண்டு கிடந்தான். இந்த வேளையில் எல்லோரும் சோர்ந்த பிள்ளும் சௌந்திரவாணன் இன்னுமொருவனை அழைத்துக்கொண்டு தண்ணீர் தேடினான். இப்போது அவர்கள் இயலாமையினால் அழுதால் கூட கண்ணீர் வராது. அவ்வளவுக்கு உடலில் நீர்த் தன்மையில்கலை. தண்ணீர் தேடி அலைந்தவர்களின் கண்ணில் கிணறு ஒன்று தென்பட்டது அது ஆழக்கிணறு யாரும் பாவிப்பதில்லையென்பதால் கிணற்றில் வாளிகூட இல்லை.

அவன் கிணற்றில் இறங்கித் தண்ணீர் எடுப்பது என்ற அடிவோடு உடற் தளர்வைப் பொருட்படுத்தாது கிணற்றினுள் இறங்கினான். ஒவ்வொரு படியும் குறையக்குறைய நெஞ்செல்லாம் புதுப்பரவசமோடியது. தண்ணீர்... தொடும் தூரத்தில் கையால் அள்ளி முதலில் உதடுகளை நனைப்போம்

என்று முயன்றான். ஈ. சரியான உப்புத்தண்ணி. ஏமாற்றம். இயலாமை என்றாலும் சோர்ந்து விடாது மீண்டும் மேலேறிவந்து தண்ணீர் தேடி அலைந்தான். தனக்கு இல்லாவிட்டாலும் தன் காயப்பட்ட தோழனுக்கும் ஏனைய தோழர்களுக்கும் கொடுத்துவிட வேண்டுமே எனத் துடித்தான்.

அவனுக்கு இது பெரும் கஷ்டமாகவோ சுமையாகவோ இருக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட

மனசை வலிக்கவைக்கும் எத்தனை நிகழ்வு. வளர்த்த நாய் சாய்ப்பிடாது விட்டால் தானும் சாய்ப்பிடாமலே பசியிருக்கும் அவனது நேசம் எல்லோர்மீதும் எல்லாவற்றின் மீதும் வியாபித்திருந்தது. மனதுக்குள் எழுகின்ற வலிகள் எல்லாம் வலிமையாகியிருந்தன. இலக்கிற்காகக் காத்திருப்பது, பயிற்சி எடுப்பது, நகருவது, சண்டை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற கடைசிக் கணங்களில் சந்தோசப்படும்வேளை ஏதாவது ஒரு காரணம் இலக்கை அழிக்கமுடியாமலுக்கு வழிவகுக்கும். வாடிய முகம், தளர்ந்த நடை, மறுபடியும்... அவனின் காத்திருப்பு, பயிற்சி எடுப்பு, எல்லாம் தொடரும்.

வேளையிலெல்லாம் அவனின் மனதில் வந்தபோபவை அவன் நேரில் கண்ட மக்களின் அவலமும் தன் தேசத்தை மீட்கத் தாமதமாகும் ஒவ்வொரு நொடியும் அவர்களின் அவலங்களும் அதிகரிக்கும் என்ற எண்ணங்களும் தான்.

அவன் முயற்சிகளை கைவிடாது நடந்தான். அவனது கண்ணில் ஒரு வீடு தென்பட்டது. அவர்களை அழைத்து தண்ணீர்சேட்டு அவர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கவிரும்பவில்லை. அவர்கள் முற்றத்தில் ஏதோ சுவையாகக் கதைத்துக்கொண்டிருக்க

— துளசிச்செல்வன் —

பின்புறம் வந்து குடத்துத் தண்ணீரை அவன் கொண்டுவந்த கலங்களில் நீர்ப்பிக்கொண்டு தோழர்களை நோக்கி விரைந்தான். இடையில் ஓடித்தலில் பற்றிக்கிரியும் தேங்காய்நெய்யும் எடுத்துக்கொண்டுபோய் காயப்பட்ட போராளிக் குகை மருத்துவம் செய்துவிட்டு உதவி அணி வரும்வரை காத்திருந்தான்.

உதவி அணி வந்து சேரமுடியாது அல்லற்பட்டது. இவர்களும் வெளியில் செல்ல மீண்டும் மீண்டும் முயன்றனர். முடியவில்லை. உதவியணி ஒருவாறு இவர்களை வந்தடைந்தது. இரவுபகல் அலைந்தமையால் எத்தனை நாட்கள் எங்கே அலைந்து திரிந்தார்கள் என்று சரியாகத் தெரியாது. உதவியணியில் வந்தவர்களிலும் சிலர் காயமடைந்திருந்தார்கள். அவர்களையும் தூக்கிக்கொண்டு சேற்றுக்குள்ளால் நடந்து வெளியேறி வந்து சேர்ந்தார்கள். ஆனால் பெறப்பட்ட தகவல்கள் நெஞ்சின் ஆழத்திற் கவனமாக இருந்தன.

"நொடி மாஸ்டர்" அவனை அப்படித்தான் எல்லோரும் அழைப்பார்கள். பயிற்சி முடிந்து

கிடைக்கும் தேனீர் இடைவேளையிலோ ஓய்வான வேளைகளிலோ அவன் நிற்கும் இடத்தை சிறிப்புட்டிக் கொண்டிருப்பான். ஏதாவது நொடி சொல்லி மற்றவர்களை மடக்கிவிடுவான்.

அவனின் அதன்ற உடம்பும் நடக்கும் போதும் நிற்கும் போதும் பின்புறம் வளையும் கால்களும் குத்திநிற்கும் மீசையும் எடுபில்லாத சாதாரணமான தோற்றமும்

நினைவுக்கு வரும் ஒவ்வொரு கணமும் அவன் சேட்டு விடை காணமுடியாது போன புத்திரகளை நினைவுக்குவரும். "நொடியாஸ்டர்" அது அவனுக்கு ஏற்றதாய்த்தான் இருந்தது. அவன் உண்மையில் ஆசிரியன்தான். அராலித்தரைச்சண்டைக்கு செல்லும் அணிகளில் ஒன்றிற்கு இவனே வழிகாட்டி. இவன் வழிகாட்டி அழைத்துச்சென்ற அணிக் கு இவன்தான் பயிற்சி கொடுத்தான். அதன் பின் வெடிமருந்து பற்றிப்படிப்பித்தான். புதிதாய் வேவு அணியில் இணைபவர்களுக்கு அவனே வெடிமருந்துப் பாடமும் கற்பித்தான். வெடிமருந்து சம்பந்தமான பயற்சிகளும் கொடுத்தான்.

மெதுவாகவும் பொருள் விளங்கும் படியும் கற்பிக்கும் திறமையால் அவன் கற்பிப்பதைப் போராளிகள் விரும்பினர். வேவு பணியில் நின்று வெடிமருந்து பற்றிப் படித்துக் கொண்டிருக்கும் போது முன்னேறிப்பாய்தல் நடவடிக்கையில் எதிரிவைத்த பொறி வெடிகளையும் வெடிக்காமல் போன எறிகணைகளையும் செயலிழக்கச் செய்யும் பணி கொடுக்கப்பட்டது.

வெடிமருந்துக் கல்வி முழுமையாக நிறைவுறாதபோதும் அவன் தனது முயற்சியால் ஒவ்வொரு வெடிப்பொருளையும் செயலிழக்கச் செய்யும் முறையை அறிந்து வேகமாக செயற்பட்டான். அவன் இயக்கத்தில் இணைய முன்பே யாழ்ப்பாணத்திற் கற்றுக்கொண்ட தொழில் நுட்ப அறிவு பெரிதும் பயன்பட்டது.

அவன் குரியகதிர் சண்டையில் அணி ஒன்றிற்கு பொறுப்பாக நின்றுபோது கரும்புலி அணிக் குச் செல்வதற்கான அனுமதி வந்தது. அவன் வேலில் நிற்கும் போதே தலைவருக்கு கடிதம்

எழுதியிருந்தான். பதில் வந்தபோது துள்ளிக் குதித்தான்.

◆◆◆

மனசை வலிக்கவைக்கும் எத்தனை நிகழ்வு. வளர்த்த நாய் சாய்ப்பிடாது விட்டால் தானும் சாய்ப்பிடாமலே பசியிருக்கும் அவனது நேசம் எல்லோர்மீதும் எல்லாவற்றின் மீதும் வியாபித்திருந்தது. மனதுக்குள் எழுகின்ற வலிகள் எல்லாம் வலிமையாகியிருந்தன. இலக்கிற்காகக் காத்திருப்பது, பயிற்சி எடுப்பது, நகருவது, சண்டை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற கடைசிக் கணங்களில் சந்தோசப்படும்வேளை ஏதாவது ஒரு காரணம் இலக்கை அழிக்கமுடியாமலுக்கு வழிவகுக்கும். வாடிய முகம், தளர்ந்த நடை, மறுபடியும்... அவனின் காத்திருப்பு, பயிற்சி எடுப்பு, எல்லாம் தொடரும்.

முன்று வருடங்களாக கழிந்த ஒவ்வொரு கணத்திலும் அவனது காத்திருப்பும் சேர்ந்தே கழிந்திருந்தது. சோர்வில்லாத எல்லோரையும் மகிழ்ச்சிப்படுத்தியபடி எல்லாக் காரியங்களினும் ஈடுபடும் செங்கதிர்வானனின் பாதங்கள் கடைசியாக மணலாற்றுக் காட்டுக்குள் இரத்தம் கசியக் கசிய நடந்தன.

அந்தப் பாதங்கள் பல இடங்களில் பதிந்திருக்கின்றன. அதேநேரம் சண்டைகளிற்கு முன் வேவுப் பணிக்காக எதிரியின் மையப் பிரதேசம் வரையும் கவடு பதிந்திருக்கிறது.

கரும்புலியாக வெடிகமந்தும் ஏராளமான களங்கள். சிலவற்றை இப்போதுகூட வெளிக்காட்ட முடியாது.

◆◆◆

'எங்கேனும் ஒழித்திருப்பான்.' அவனின் மனம் அங்கலாய்த்தது. சற்றுத் தள்ளி விளக்கை உயர்த்தினான். வாகனத்திலிருந்து வித்துறப்பேழை இறக்குவது தெரிந்தது. அவளால் நம்ப முடியவில்லை. இனி நம்பித்தான் ஆகவேண்டும். மணலாறில் கரும்புலித்தாக்குதல் ஒன்றின் இறுதி வேலிற்காக சென்ற போது அவன் விரிசாவடைந்தான். 'ஆட்டி உடைக்கவேணும்' என்று இரவுபகலாய் விழித்திருந்த அந்தவிழிகள் 29.10.1999 அன்று உறங்கிவிட்டன. 'குட்டான்மாமா குட்டான்மாமா' என்று சிறுமிகள் குரலெடுத்து அழுவது மனங்களை உருக்கியது.

நானா... இந்தச் சின்னமங்களுக்கு வளமான எதிர்காலமும் நிலையான தேசமும் வேண்டித்தானே குட்டான்மாமா போலப் பலபேர் போகிறார்கள். சிறுமிகளுக்கு இப்போது புரியாவிட்டாலும் காலம் ஒருநாள் உணர்த்தும்.

1996 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பப் பகுதி யாழ் குடாநாடு சனசந்தர்ப்பற்று மயான அமைதியுடன் காட்சியளிக்கின்றது. அதன் மேற்குப் பகுதியில் புலிகளின் கரந்தடிப்படை அணியொன்று நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுள்ளது. 1995 மாவீரர் தினம்வரை யாழ்நகரை தக்க வைத்திருந்தனர் போராளிகள். அவர்கள் இப்பொழுது பின்வாங்கி விட்டார்கள். பலவாயிரம் வருடங்கள் பழமைவாய்ந்த பண்பட்ட நகரமொன்று போர்ப் புகழ்பத்தில் சிக்குண்டு வெறிச்சோடிவிட்டது. உள்நிற்கும் போராளிகளுக்கான தளத்தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டு மாதுங்கள் கூட்டுவிட்டது. மரபுவழித் தாக்குதலுக்குப்

திரவ ஊடகமும், நுண்ணுயிர் கொல்லி மருந்துகளும் நாளத்தினூடாக ஏற்றப்படுகின்றது. இவர்களின் மருத்துவக் கையிருப்பு வற்றிவிட்டது. ஆய்காங்கே பலமைல்கள் தொலைவில் பதுக்கி வைக்கப்பட்டவற்றை எடுத்து வருவதென்பது அபாயம் நிறைந்த ஆளணிவள வண்டிப்பில் முடிந்தவீடும். எனவே வன்னித் தளத்திற்கு விரைவாக அனுப்புவதே சிறந்தது. காயக்காரனை நகர்த்த வேண்டிய பாதையோ கடினங்களைத் தாராளமாகத் தரவல்லது. பலமைல்கள் முட்பற்றைகளையும் வயல் வரம்புகளையும் தாண்டி, இராணுவ ரோந்துகள் கடிய விதிகளைக் கடந்து, கடற்கரைக்கு

மீண்டும் மீண்டும் சேர்த்துக்காய்

பழக்கப்பட்டிருந்தார்கள். மீண்டும் செல்லக்கூடாது மாற்றிவிட்டிருந்தனர். எதிரியின் கோட்டைக்குள் வாசம்செய்து, அவன் குகையில்லாத தாக்குதல்கள் தொடுப்பது என்பது, சுற்றிப் பற்றி எரியும் நெருப்பின் மையத்தில் நிற்பதுபோன்ற உணர்வையே ஏற்படுத்தும். இராணுவ நகரவுகளில் அசாதாரணமற்றவற்றைச் சாத்தியமாக்குவதன் மூலமே பாரிய வெற்றிகளைச் சாதிக்கமுடியும்.

எதிரியின் அதிபுச்ச பாதுகாப்பு வலயங்களினால் தொல்லை கொடுக்கும், தேர்த்து கொல்லும் தாக்குதல்களைச் செய்வதனூடாக அவனது கவனத்தை உட்குவியவைத்து, வெளிநோக்கிய முன்னேற்றங்களைத் தடுக்கலாம். பெரிய வட்டமொன்றினால் காணப்படும் பல சிறிய வட்டங்கள் போன்று சிக்கல் நிறைந்ததாகவே எதிரித் தளங்கள் அமைந்திருந்தன. அவற்றினால் உள்நுழைவது, வெளிவருவது, உள்வசிப்பது அனைத்துமே உயிர்விடுதலை நிச்சயப்படுத்தும். அவன் காப்பல்கள் சிலவற்றைத் தாக்கியழித்து, போராளிகள் சிலரை உள்நுழைக்கும் முயற்சி வெற்றியளித்து விட்டது. எனினும் சிலர் காயமடைந்து விட்டனர். ஆதலால் மருத்துவப் போராளிகளினது வேலைப்பளு அதிகரித்துவிட்டது. மிகுந்த சிரமத்தினால் மத்தியில், நடக்கக்கூடிய காயக்காரர்களை வன்னித்தளம் அனுப்பிவிட்டார்கள். ஆனால் வழிற்றுக் காயமும், தொண்டென்பு முறிவுக் காயமும் ஏற்பட்ட ஒரு போராளியை அவர்களுடனேயே வைத்திருக்க வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது.

சிலநட்சைகளுக்கு படைக் காவலர்கள் கடப்பது ஆபத்தானது. எனவே உட்பாண உட்பிரதேசங்களினால் செல்ல முடிவெடுத்தார்கள். நாற்புறமும் வயல் வெளிகளினால் சூழப்பட்ட ஒரு நிலத்தைத் தெரிவு செய்கின்றார்கள். அங்கு ஆற்றைகளும் வெளவால்களும் குடியேறிய, அறுகம்புல் ஆக்கிரமித்த, தாசிப்படிந்த, சருகுகள் நிறைந்த விடுகளினால் புகுந்து கொள்கின்றார்கள். அவர்களை நோக்கி இராணுவம் முன்னேறினால் அவதானிப்பது கவம் எனினும் தப்பியோடுவது கடினம்.

தாயங்கள் தெரியாதவாறு நிலக்கீழ் பதங்கு குழிகளை அமைத்துக் கொள்கின்றார்கள். கடந்த சில நாட்களாக காயப்பட்டவனுக்கு, வாய்மூலம் எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை.

வரவேண்டும். பின்னர் அங்கு காணப்படும் காவலர்களுக்குச் சமர்த்திரமாக கடலினால் சிலமைல்கள் நீத்தவேண்டும். மீண்டும் பாலமொன்றைக் கடக்கவேண்டும். அதில் 30m இடைவெளியில் காவலர்கள் அமைக்கப்பட்டு, மீள்வொளி பாய்ச்சப்பட்டு பாதுகாப்பு பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தன்னார் சலசலக்கும் அல்லது நீர்த்துளிகள் சொட்டும் சத்தம்கூட இவர்கள் உயிர்களுக்கு உலைவைத்துவிடும். தங்கள் முனைகளைச் சலவைசெய்து ஒரு வழியை முயற்சிப்பது என முடிவெடுத்தனர்.

ஆய்காங்கே கைவிடப்பட்ட வாசங்களில் இருந்து ரயர்களைக் கழட்டி ரியூப்பை வெளியில் எடுத்தார்கள். பத்து சேதமடைய இரண்டைச் சேதமில்லாது எடுக்க முடிந்தது. இரண்டு ரியூப்புகளும் காற்றடித்து, அவற்றை 'ஸ்கெச்சரி' இரு முனைகளிலும் வைத்துக் கட்டினார்கள். அதன்மீது ஒருவரைப் படுக்கவைத்து தண்ணீரில் இழுத்துப் பார்த்தார்கள். தூக்கும்போது தாரையாக நீர் சிந்தும் சத்தம் பெரிதாகக் கேட்கிறது. அதனைக் குறைப்பதற்கு 'ஸ்கெச்சரி' நுணியில் சிறு துவாரங்கள் இட்டார்கள். நீரில் நகர்த்துவதற்கு வழி செய்தாகிவிட்டது. சத்தம் கேட்காமல் நீண்டதூரம் நகர்த்துவதற்கு ரயர் சில்லுகள் பொருத்தப்பட்ட வண்டியில்கள் உசிதமானவை. பலமைல்கள் தேடி ஒரு வண்டியைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள். மாடுகளிற்குப் பதிலாகத் தங்கள் தோள்களைக் கொடுத்து இழுத்துப் பார்த்தார்கள். அவரவர முகத்திலும் மகிழ்ச்சி தெரிந்தது.

இராணுவ அழுத்தம் நிறைந்த இரவில் பலமணிகள் நடந்து ஒருவாறு கடற்கரை வந்துசேர்த்தார்கள். வேடிப்புலிகள் நோயாளியை ஸ்கெச்சரி கிடத்தி நீரில் இழுத்தபடியே இருக்கின்ற மறைந்தார்கள். எவ்வளவு முறை பழக்கப்பட்டிருந்தாலும் உடல் குளிரில் விறைக்கவே செய்தது. உணவின்றி வாடிய உடல்கள் விரைவாகக் களைக்கவே செய்தது. எனினும் உளவரன் உடம்படாமல் பார்த்துக் கொண்டார்கள். சில மணிகள் செல்வழித்து கடக்க வேண்டிய பாலத்தடியை வந்து சேர்த்தார்கள். அவர்களின் துரப்பாக்கியம், எதிரி காவலர்களை இன்னும் நெருக்கமாக்கியிருந்தான். காரணம் ஊக்கிக் முடிந்தது. இதற்கு முதற்தடவை இவர்கள் கடக்கையில் சிந்திய நீர்த்துளிகள் தடயம்

ஆகிவிட்டிருந்தன. மிகுந்த ஏமாற்றத்துடன் தங்கள் தங்கும் திரும்பினர். மீண்டும் மீண்டும் நான்கு தடவைகள் முயற்சித்தனர், முடியவில்லை. நோயாளியின் நிலை, நாளுக்கு நாள் மோசடைந்து கொண்டிருந்தது. மருந்துகளும் முடியவைத்துவிட்டது. எனினும் சிறிது ஆறுதலான விடயம், அவனிற்கு நீர் அருந்தக் கொடுத்துப் பார்த்ததில் பிரச்சினை இல்லை. அதனால் வயிற்றுக்காயம் எனத் தயங்காமல் இப்பொழுது திரவ உணவுகள் வழங்கக்கூடியதாக இருந்தது.

இக்காலப்பகுதியில் வேறுபல சண்டைகளில் காயமடைந்தவர்களும் வந்து சேர்த்துவிட்டனர். எண்ணிக்கை பத்தைத் தாண்டிவிட்டது. உணவுகள் எதுவும் கையிருப்பில் இல்லை. பல வருடங்களுக்கு முன்னர் இராணுவப் பிரதேசங்களுக்கு அண்மையில், மக்களால் கைவிடப்பட்ட, மரவள்ளித் தோட்டங்களைத் தேடிச்சென்று கிழங்குகள்

துரயவன்

பிறுக்கிவந்தனர். அவையோ கும்பிக்கிடந்தன. கைவிடப்பட்ட வயல்களில் முனைத்திருந்த நெற்கதிர்களை அறுத்துவந்து கஞ்சி வைத்துக் குடித்தனர். நிலாக்காலம் வந்துவிட்டது. இனிக்க காவலர்களைக் காயக்காரர்களுடன் கடப்பது என்பது சாத்தியமற்றது. ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலை. உணவுப்பஞ்சம் உயிரைக் குடிக்குமோ எனும் நிலை. அப்பொழுது மெல்லச் சிரித்தவாறு அக்காயக்காரன் சொல்கின்றான், "அண்ண! என்னட்ட புதுப் புரியாணிப் பார்சல் ஒன்று இருக்குது, எனக்கு நல்லாப் பசிக்கேக் சாப்பிடுவான்". அப்பொழுது அதனை மற்றவர்களால் விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை.

நிலவெறிக்கும் இருகிழமைகள் ஒருவாறு சுழிந்துவிட்டிருந்தது. அனைவரும் அரைவாசியாக மெலிந்துவிட்டிருந்தனர். அடுத்து வந்த பதினைந்து நாட்களாக மீண்டும் மீண்டும் முயற்சித்தனர். ஆனால் இவர்களால் எதுவும் செய்யமுடியவில்லை. பகைவனின் இராணுவ முனை சரியாகவே செயற்படுகிறது என்பதனை ஏற்பதைத் தெவிர. இப்படி இருக்கையில் கிடைத்த செயல்தி பனையால் விழுந்தவனை மாடேறி மிதித்ததுபோல இருந்தது. இவர்கள் இருக்கும் இடத்தை எதிரி மோப்பம் பிடித்துவிட்டான். அதலால் முற்றுகையில் இருந்து தப்புவதற்காக வேறு இடம் மாறத் தீர்மானித்தார்கள். பலமைல்கள்

உட்பிரதேசத்தினால் நுளைந்து நிலை எடுத்தார்கள்.

எவரும் எதிர்பார்க்காத சம்பவங்கள் நடைபெறத் தொடங்கின. இவர்கள் இருக்கும் பிரதேசம் பலவாயிரம் இராணுவத்தினரால் சுற்றிவளைக்கப்பட்டுவிட்டது. நாளுக்கு நாள் முற்றுகை இறுகத் தொடங்கிவிட்டது.

சிறுசிறு சொப்புகளை முறித்து, வளைவான பாதைகளை உருவாக்கி குரை முட்பற்றைகளினால் புகுந்து கொள்கின்றார்கள். இவர்கள் உள்நுழைந்த பற்றைகளுக்கு அண்மையாகவும் பலநூறு இராணுவத்தினர் வந்துவிட்டனர். அவர்கள் சிங்களத்தில் உரையாடுவது தெளிவாகக் கேட்கின்றது. உண்ண உணவோ, குடிக்க நீரோ இன்றி மணிக்கியால்கள் நாட்களினால் மறையத் தொடங்கியது. ஏற்கனவே களைத்திருந்தவர்களையும், காயமுற்றிருந்தவர்களையும் முற்றுகை உண்ணாதோட்பு ஏறி மிதிக்கத் தொடங்கியது. சுரக்கும் எச்சில்கட விழுங்க முடியாதவாறு இறப்பர் போல் தொண்டையில் ஒட்டிக் கொண்டு இம்சை செய்தது. காயக்காரரின் பரிதாபத்தைப் பார்த்த சிலர் பலமணிகள் எடுத்து, சில மிற்றுகள் ஊர்த்து, பகைவன் உள்முற்றுகை தாண்டிச் சென்று நீர் எடுத்துவந்து கொடுத்தார்கள். துருப்பிடித்த தசர டப்பாக்களில், இறந்த சுரப்பான் பூச்சிகளுடன் காணப்பட்ட அந்நர் மண்ணிறத்தைத் தோற்றடித்தது. அதனைத் துயித்துவிடாக நாக்கை நனைக்கப் பயன்படுத்தினார்கள் காயமுற்றிருந்தவர்கள்.

ஆறு இரவு பகல்கள் கூட்டுவழி இருந்தது. சண்டை செய்யாமலேயே சாகவேண்டி வந்துவிடுமோ என அஞ்சினர். இனியும் பொறுக்கமுடியாத, உடல் வலுள்ளவர்கள் தயாரானார்கள். ஏதாவொரு சலசலப்பை எதிரி அவதானித்தவிட்டான். திடீரென அவனது செறிவான துப்பாக்கிச் சூடுகளும் றையின் கிரனைட்டுகளும் இவர்கள் இருந்த பற்றைகளை நோக்கி சீறிவந்து, வெடித்து எரிய வைத்தன. மூர்க்கமுடன் ரவைகளைத் தீர்த்தபடி வெளியில் பாய்ந்த சில போராளிகள் முற்றுகையை உடைத்து வெளியேறினர். இறுதியாக அந்தக் காயக்காரனை அங்கிருந்த மருத்துவப் போராளி ஏக்கமுடன் பார்த்தான். கணப்பார்வையில் ஆயிரம் கதைகளைப் பரிமாறினர். "அண்ணன் நீங்கள் தப்புகோ, நான் புரியாணிப் பார்சலை சாப்பிடப்போறன்..." சுறியபடியே தன்னிடம் இருந்த புதிய குப்பியை எடுத்து சரக்... சரக்... எனக் கடித்தான். எஞ்சிய தோழர்கள் தம் துப்பாக்கிகளை இயக்கியவண்ணம் வெளியே பாய்ந்தனர்.

கேணல் சங்கரைப்பற்றிய நிலைவுகளின் ஒரு பகுதியைத் தொகுத்து ஒரு புத்தகம் வெளிவந்துள்ளது. 'சங்கரணாண்டி சாவு உலகு முடிவல்ல' என்று வந்திருக்கும் இந்தப் புத்தகம் கேணல் சங்கரை எங்கேயுள்ளது கிறித்து. இன்னுமின்னும் ஆய்வுகள் சங்கரை எங்கே இருந்துகிறது என்குருடைய விடுதலைப்போராட்ட வரலாற்றில் கேணல் சங்கரின் அடையாளம் மிகவும் பிரதானமானது என்பதைக் காட்டுகிறது. ஒரு விடுதலை வீரனின் சாவு என்பது புவியுலகு குறித்து ஒரு வெளிப்படாக்கவும் பிரகடனமாகவும் இருக்கும் என்பதையும் இந்தப் புத்தகம் சொல்கிறது.

சங்கர் அவர்களைப் பற்றிய நிலைவுகளால் அவருடைய ஆற்றலை, ஆளுமையை, திறன்களை, அறிவை, அன்பும் உறுதியை துணியைப் போராட்ட உணர்வை, போராடிக் குறிய குணங்களை, சங்கரின் இயல்பை, அவருடைய நேர்மையை, இயக்கத்தின் மீதான பற்றை, தலைமையின் மொழிநெய்யை, கவனிப்பை, மக்களுடனான உறவை - இவ்வற்று எல்லாவற்றையும் விரிவாகச் செய்துமக்க. ஒரு முழு மனிதனுக்குரிய பண்பு விருத்திகளை ஒவ்வொருவரும் இந்தநூலில் வெளிப்படு

இத்தகைய அடையாளங்களைக் கேணல் மனிதரின் இயல்புகளை, அதன் கனிமையை வெளிப்படுத்தும் 'சங்கரணாண்டி சாவு உலகு முடிவல்ல' நம் மகால வரலாற்றுப் பதிவகையில் முக்கியமானதாகவே இருக்கிறது. இந்தப் புத்தகம் வாசிப்பதற்கு மிக இலகுவானவும், நம்புபவர்களுக்கும் இருக்கிறது. எழுதியுள்ள பலரும் சிறிய அளவில்தான் தமக்கும் சங்கர் அவர்களுக்குமிடையே உறவை, அன்பை சங்கரின் தாய்கள் அவதானித்த பண்புகளை, இயல்புகளை, தாம் மடித்த படங்களைச் சென்றிருக்கிற ஆணால், அவை உட்கும் சேதிகள் ஏராளம்.

கேணல் ஒரு நிறைந்த திருந்த சக தளபதிகள், போராடிகள், சங்கரை, நன்றித்திருந்த - சங்கர் மதிப்பும் பற்றும் வைத்திருந்த தலைவர், சங்கரின் மக்கள், துணைவர்கள் சங்கரின் பழகிய உறவுகளை மனிதர்கள், சங்கர் அவர்கள் செய்து, உணர்வுகளைச் சேர்ந்த மக்கள், உறவினர்கள் எனப்பலரும் தங்கரின் நிலைவுகளின் அறியச் செய்து இருக்கும் மனிதரைப்பற்றி விபரிக்கிறார்கள். இப்படி இவர்கள் எல்லோரும் விபரிக்கும் இந்த விபரிப்பில் கேணல் சங்கர் மிகவும் முதிர்ச்சி நிறமிய ஒரு விடுதலைப் போராட்ட வீரராக வாழ்த்தி இருக்கிறார்' என்ற படிமம் மிகச் சிறப்பாகத் தூய்மைகளைக் காணலாம்.

கியூ ப விடுதலைப் போராட்டத்தில், மீட்டர்டுன் தோள்சேர்த்து நின்ற 'சே'யைப்போல தமியே விடுதலைப் போராட்டத்தில் தலைவர் பிரபாகரனுக்குத் துணைநின்ற பாரதிமாத இருக்கிறார் கேணல் சங்கர். சங்கர் அவர்களைப்பற்றிய அடையாளங்களைச் சிறந்த கண்களும் துணை துணைடாகவும் ஒவ்வொருவரும் தந்த தரது தோக்கு நிலையிலே இருக்கிறார் கேணல் சங்கர். சங்கர் அவர்களைப்பற்றிய அடையாளங்களைச் சிறந்த கண்களும் துணை துணைடாகவும் ஒவ்வொருவரும் தந்த தரது தோக்கு நிலையிலே இருக்கிறார் கேணல் சங்கர். சங்கர் அவர்களைப்பற்றிய அடையாளங்களைச் சிறந்த கண்களும் துணை துணைடாகவும் ஒவ்வொருவரும் தந்த தரது தோக்கு நிலையிலே இருக்கிறார் கேணல் சங்கர். சங்கர் அவர்களைப்பற்றிய அடையாளங்களைச் சிறந்த கண்களும் துணை துணைடாகவும் ஒவ்வொருவரும் தந்த தரது தோக்கு நிலையிலே இருக்கிறார் கேணல் சங்கர்.

மட்டும் நின்று கேணல் செயற்படவில்லை. விடுதலை இயக்கம் ஒவ்வொரு குறிக்காலும் எந்தெந்த நேரங்களில் வேண்டி நின்றுகொண்டிருந்த போதிலும் தலைவரோடும் சக போராடிகளோடும் திற்பு திறைப்பெற்றிருக்கிறார் சங்கர். மிகக் மதிப்பிடப்படும் அடர் செயற்பட்ட விடுதலை அலுவலர் உடர் திறைவர்கள் இங்கே சாட்சியுள்ளிருக்கிறார்கள். ஆறா தமியே ஒரு கோணல் எக் கவர்மனை இழப்பில் கையுடைய சங்கர் அவர்களைப் பற்றி ஒவ்வொருவரும் உணர்ச்சி பொங்கச் சொல்கிறார்கள். உணர்வையின் சேர்ந்தோடு வெளிப்படும் சங்கர் பற்றிய விபரிப்புகள் எங்கள் காதல்தில், எங்கேயோ வாழ்ந்த இந்த விடுதலை மனிதரை உலகமெங்கும் அறிமுகம் செய்திருந்தார்; அதிசயம்பெண்ணவைக்கின்றன.

கேணல் சங்கரின் குடும்பத்தில் அவருடைய சேகரணர்களும் விடுதலைப் போராட்டத்தில் இணைந்து மாண்புமிகு வர்கள், ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் போய்ச் சிறப்பிணைச் சேர்த்தவர்கள் சங்கரின் துணைவர்கள் பதவிகளைப் போய்ச்சேர்த்தவர்கள் சங்கரையே தந்தை, போராட்டக் களத்தில் தந்தையை இழந்த பிள்ளைகள், தாய்நிலை இழந்த மக்கள், ஆற்றல்மிகக், தோழமை தீரம்பிய துணைக்காரத்தை இழந்த தலைவர், மூத்த போராடிகள் இழந்த போராடிகள் என சங்கர் அவர்களுடைய இழப்புகள் நிலைகளில் நம் கவனத்தில் ஆழமான பதிவை ஏற்படுத்தியது. ஆணால் தம்குடைய இழப்பால் எந்த வெற்றிமும் தலைவர் பிரபாகரனுக்குத் துணைநின்ற பாரதிமாத இருக்கிறார் கேணல் சங்கர். சங்கர் அவர்களைப்பற்றிய அடையாளங்களைச் சிறந்த கண்களும் துணை துணைடாகவும் ஒவ்வொருவரும் தந்த தரது தோக்கு நிலையிலே இருக்கிறார் கேணல் சங்கர். சங்கர் அவர்களைப்பற்றிய அடையாளங்களைச் சிறந்த கண்களும் துணை துணைடாகவும் ஒவ்வொருவரும் தந்த தரது தோக்கு நிலையிலே இருக்கிறார் கேணல் சங்கர். சங்கர் அவர்களைப்பற்றிய அடையாளங்களைச் சிறந்த கண்களும் துணை துணைடாகவும் ஒவ்வொருவரும் தந்த தரது தோக்கு நிலையிலே இருக்கிறார் கேணல் சங்கர்.

மறக்கமுடியாத மழைக்காலப்பொழுது

இரவு முழுவதும் கடும்மழை. காற்றும் சேர்ந்து காட்டு மரங்களை கரகாட்டும் ஆட்டியது ஒரு அடிதூரத்திலுள்ள பொருளைக்கூட சரியாகப் பார்த்துக்கொடுக்காத நிலை.

தோழி தொலைநோக்கியூடாக எதிரியின் நிலைகளை அவதானித்தபடியே இருந்தாள். தோழிகள் எல்லோரும் மழையில் தெப்பலாக நனைந்திருந்தபோதும் துப்பாக்கிகளை நனையாமல் பாதுகாத்திருந்தார்கள். கால்களை மழைநீர் தழுவிக்கொண்டு துக்கத்தைத் தொலைத்திருந்தன. எதிரிகளின் நிலைகள் மீதான அவதானம் அணுவளவும் பிசகாமல் கடமையில் கண்ணாடியிருந்தார்கள்.

பொழுது புலர்ந்ததொடங்கியது. மழையும் சற்றுத் தணிந்தது. நேற்று நடந்த சண்டையில் எதிரியின் எறிகளனை, துப்பாக்கிதை பதம் பார்த்திருந்தது. எல்லா உடற்புப் பைகளுக்கும் கருகிப்போயிற்று. மிஞ்சியிருப்பது தோழிகள் அணிந்திருப்பவை மட்டும்தான். தொடர்மழையில் நனைந்ததால் ஆடைகள் இறுகி உடல்களில் அடையாளமிட்டன. ஒருத்தியின் கால்களில் இருந்து மழைநீரை விசைந்து கவந்து கரைந்தது. அவளுக்குச் செய்யவேண்டிய ஒழுங்கைச் செய்து முடித்தேன்.

ராமகிளின் உறுமல் கேட்டது. அது எதிரியின் முன்னேற்றத்துக்கான அறிகுறி. மீண்டும் சண்டை தொடங்கிற்று. இரவு இடி முழக்கங்களிற்குப் பதிவாக வொடி முழக்கங்கள் தொடங்கின. மின்னல்களுக்கிடராகத் தந்தது ஒளி காட்டைப் படம் பிடித்தது. வந்த ராமகிளின் சில வசமாய் மட்டிக்கொள்ள ஏனையவை பின்வாங்கின. எதிரி இழப்புகளோடு தனது நிலைகளுக்குள் முடங்கிப்போனார். அடங்கிப்போயிருந்த பிராணிகளின் சத்தம் தலைகாட்டியது. பகலவன் பதினொருமையளவில் முகம் காட்டினார். கடலே மழையும் சேர்ந்தது. பசி எல்லோரையும் ஆட்டிகொண்டிருந்தது. பகலுணவும் இரவுணவும் சேர்ந்தே வரும். பாதகளை வெள்ளம் முடியுள்ளதால் ஊர்திகள் அடிக்கடி வரமுடியாத நிலை.

நாளுக்கு ஒரு தடவை வருகின்ற ஊர்திகள் கூட பதையாக நாட்களில்லைவென்றே கூறலாம். மழை அவர்களைச் சமைக்க விட்டிருக்குமோ தெரியவில்லை. ஆனால் எப்படியும் சமைத்திருப்பார்கள். தோழிகளைத் திரும்பிப் பார்த்தேன். எல்லோர் முகங்களிலும் பசிக்களை படமாக்க விரிந்து கிடந்தது. கையைத்திரும்பி நேரத்தைப் பார்த்தேன். இரண்டு மணியாகியிருந்தது. உணவு வரும் பாதையைக் கர்ந்து பார்த்தேன். பாதையெங்கும் வெள்ளக்காடாய்த் தெரிந்தது. இதுதான் அவர்கள் எப்படி வரமுடியும்? வந்திருப்பார்கள். ஊர்தி புதைத்திருக்கும்.

தூரத்தே ஒரு உருவம் தெரிந்தது. உணவுப்பொதிகளைச் சுமந்தபடி அசைந்து வந்து கொண்டிருந்தது. அந்த அண்ணை வந்துகொண்டிருந்தார். ஏற்கனவே நடந்த சண்டையொன்றில் காவிரனற்று முழுகாலைக்குக் கீழ் துண்டிக்கப்பட்டதால் பொய்க்கால் பொருத்தியிருந்தார்.

உரிய நேரத்துக்கு உணவு கொடுக்கமுடியாமல் போனதால் அவர்கள் முகம் வாடிப்போயிருந்தது. பொய்க்கால் வெள்ளத்தில் ஊறி திறும் மறியிருந்தது. தோழிகள் ஒருகணம் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். அவர் ஊர்தி புதைத்ததைச் சொல்லினார். உணவுப் பொதிகளைத் தந்துவிட்டு அடுத்த நிலைகள் நோக்கி நடந்தார். மழைநீரைநீர் தண்ணீரில் உணர்ச்சிப் பிளம்பான முகத்தை மறைக்க உணவுப் பொதிகளைப் பிரித்தேன்.

ஆ. ம. பொற்கோ

பெயர் கேணல் தீர்மானம். ஆணால் தூவை வெளிப்படுத்தியது என்பதை எதிரிகள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அவர் மக்களுக்காக, மக்களுடன் வாழ்ந்த ஒரு உணர்வாளர். இவ் புத்தகம் திறைப்பெற்றிருக்கிறது. எதிரி தலைச்சுமரம் பரிசு கேணல் கேணல் சங்கரை எங்கள் வர

செங்கிரணாண்டி சாவு உலகு முடிவல்ல

செங்கிரணாண்டி சாவு உலகு முடிவல்ல.

துக்கிறார்கள். இந்தப் புத்தகம் பலருடைய எழுத்துக்களால் திணைவிட்டல் களால். சங்கர் அவர்களைப் பற்றிய பிறருடைய கருத்துக்களால் உருவாகியிருக்கிறது.

கேணல் சங்கர். விடுதலைப் புலிகளின் மூத்த தளபதி. இரண்டு தாய் தந்தைக்கு மொக விடுதலைப் போராட்டத்துடன் இணைந்து போராடியவர். சேய்நிறைப்பிக்க ஆற்றலாளர் தலைவர் பிரபாகரனின் நெருக்கத்துக்கும் தம்பிக்கைக்குமுரியவர்.

பேர் உக்கிரம் பெற்றிருந்த நாட்களில் - நெருக்கடிமிகக் கண்களில் துணிக்கொண்டும், புதிய புதிய தந்தையாய் வங்கொண்டும் - விழு கண்களை வகுத்து தின்றார் - கேணல் சங்கர்.

சங்கர் அவர்கள் ஊரோடி, உலகமேயும் பெற்ற ஆழப்புகளை விடுதலைக்காக போராட்டம் பயன்படுத்தினார். உள்சூர்செய்யும் வெளிநோக்கிலும் படிப்புகளையும் பணிக்களையும் பயணித்தவர். அறிவையும் அபுபலத்தையும் திட்டியவர். கடலோடிக்க, விமானமொட்டியுக்க, பெற்றியியாளராக என்ருமால் தன்னை விரித்தவர். மக்கள் மீதான நேரிப்பாளராக, மக்களின் பற்றாளராக விரித்தவர்.

மட்டும் காணமுடியாது. சங்கரின் இளமைப் பிராயத்திலிருந்து அவருடைய இறுதிக்காலம் வரையிலான வாழ்க்கையை புன்வி புன்விபாக வைத்து ஒரு இணைப்பை உணர்ச்சுடிமுகமாக இழந்துள்ள தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆணால் இது வாழ்க்கை வரலாறு அல்ல. இதை 'நிலைவு வெளிப்படுத்தல்' என்றுதான் வேண்டுமென்றால் சொல்லலாம். என்றபோதும் இந்தநூல் சங்கர் பற்றிய வெளிப்படுத்தலாகமில் - முதல் நூல் என்ற இடத்தால் பெற்றிருக்கிறது.

நெருக்கடிகளில்போது மதித்துப்பதுடன் தீரமாகச் செயற்படும் விடுதலைப் போராட்ட வீரன் விடுதலை வரலாற்றை முன்னகர்த்திச் செல்லும் மையக் கருவியாகின்றார். கேணல் சங்கர் இதை மிகச் சரியாகச் செய்திருக்கிறார். தனது கல்வியறிவை - மருத்துவத்துறை சார்ந்த அறிவை - சேருவோரே எட்டடி கியூ ப விடுதலையில் செய்து உணர்ச்சுடிமுகம் செய்து பயன்படுத்தினார் அப்படியே தமியே விடுதலைப் போராட்டத்தில் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களுடன் இணைந்து தனது விளாம்பு பொறியியல்துறையின் அறிவை கேணல் சங்கர் பயன்படுத்தினார். தமியே தனது கல்வியறிவுக்குட்டிக்கொண்ட தன்முடைய எழுப்பட்டுத்தொழையுள்ள

கேணல் சங்கர் தமியே விடுதலைப் போராட்டத்தில் வசித்த பாரதிமாத தமியே விடுதலைப் போராட்டத்தில் திசையிலைய ஒருமுகமையப்பதில் அவர் வசித்த பங்கு என்பவற்றை உணர்ந்தும் 'சங்கரணாண்டி சாவு உலகு முடிவல்ல' என்றும் ஒவ்வொருவரையும் ஈக்கு விக்கும் கடும் பெற்றியாகவே இருக்கின்றது. தேடல் மிக்கவராக, ஓயாத உறையாளராக, இலட்சிய பற்றாளராக வாழ்ந்த மனிதரையும் பெருமையோடாக வாசிப்போரை அத்தகைய வாழ்ந்த தந்தில் ஒழுக்கமொக இந்தப் புத்தகம் உதவுகிறது.

புத்தகத்தின் இன்னொரு கவனிக்கத்தக்க அம்சம் சங்கர் அவர்களுடைய ஒளிப்படங்கள். ஒவ்வொரு கணவட்டத்திலும் கேணல் எட்டடி வந்திருக்கிறார் என்பதையும், அவருடைய வாழ்ச்சிமொக, வாழ்க்கை ஒழுக்கமையு என்பதையும் இந்தப் படங்கள் காட்டுகின்றன. வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க திருப்புகழைகளில் சங்கர் எப்படி இயங்கியவர் என்பதை இந்தப் படங்களில் சில சாட்சியாக இருக்கின்றன.

பேலும் இங்கே இன்னொரு விடயத்தையும் கூறவேண்டும். இந்த தூணை சிறப்பான ஒழுக்கோடு வெளிப்படுத்தும் குடும்பம் முயன்றுமேத்தவர்கள்

“புலிகளே மக்கள் - மக்களே புலிகள்” - இவைதான், இம் முறை மட்டக்களப்புப் பொங்கு தமிழின் பிரதான முழக்கமாக இருந்தது.

உணர்ச்சிப் பிரவாகத்தின் மக்களின் மனங்களிலும், உடற்களிலும் இருந்து இடைவிடாது முழங்கிய இந்த உண்மையின் ஓசை, நிச்சயம் உலகத்தின் காதுகளையும் நெஞ்சங்களையும் தொட்டேயிருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

போரியல் தளத்தில் இருந்து சற்று விலகி இன்று அரசியல் தளத்தில் நிலைகொண்டிருக்கும் தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஒரு முக்கிய படிநிலையாகப் பொங்குதமிழ் மாறி விட்டிருந்ததை, ஆர்வத்துடன் கலந்து கொண்ட மக்களின் உணர்வுகள் வெளிப்படுத்தி நின்றன.

பொங்கு தமிழின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து ஒவ்வொரு தமிழனும் முண்டியடிந்துகொண்டு தன்னை

“தமிழே புலிகள் புலிகளே தமிழர்”

வாழ்வு தந்தவர்கள் புலிகள் புலிகளுக்கு வளம் சேர்ப்போம் நாங்கள்”, “மக்களே புலிகள் - புலிகளே மக்கள்” போன்ற வாணை எட்டும் கோங்களுடனும், “மறவர் படையணை ஈடுபடுத்திக்கொண்டிருந்தது.

மட்டுநகரில்

தான் தமிழ்ப்படை, குல மானம் ஒன்றுதான் அடிப்படையாக, வெறிகொள் தமிழர் புலிப்படை, அவர் வெல்வார் என்பது வெளிப்படை” என்ற உணர்ச்சிக் கவி வரிகளுடனும் மக்கள் உணர்வுகளில் கலந்து கொண்டார்கள்.

மட்டக்களப்பு பொங்கு தமிழ் எழுச்சியின் பரிணமிப்பு வரலாறு ஒரு தொடர்கதை போன்றது. கால் நூற்றாண்டின் முதன்மையான மக்கள் எழுச்சியாக 17.01.2001 இல் யாழ். சமூகம் பொங்கியேழுந்தபோது, மட்டக்களப்பு கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் அடையாள உணர்வாசிரிதத்தின் மூலம் தனது பங்களிப்பை நல்கியிருந்தது. வடக்குக் கிழக்கு முழுவதுமே ஸ்ரீலங்கா இராணுவத்தின் திறந்தவெளியில் சிறைச்சாலையாக மாறியிருந்த காலம்தான் சமாதானத்திற்காக வென்று புதினமான ஒரு யுக்தத்தை நடத்தி ஸ்ரீலங்கா அரசு அப்போது முக்குடைபட்டிருந்தாலும், தமிழ்மக்களின் உரிமைப் பாராட்டத்தைச் சர்வதேச தளத்தில் பயங்கரவாதமாகச் சிந்தரிப்பதில் அதிநவீனமாக

யாக இடம்பெற்றது. மட்டக்களப்பு மண்கண்ட முன்றலாவது பாரிய பொங்குதமிழ் நிகழ்வு கடந்த 21.01.2004இல் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் இடம்பெற்றது. “வீரம் விளை நிலம், வெற்றிப் பெரும் தளம்” என்ற வர்ணனைபுடன் இந்த மாபெரும் பொங்குதமிழ் எழுச்சி நிகழ்வை மாணவர் சமூகம் ஏற்பாடு செய்திருந்தது.

மக்களால், மக்களுக்காக நடாத்தப்படுகின்ற இந்த மக்களது நிகழ்வை சில சக்திகள் பயங்கரவாதமாகச் சித்தரித்து வருகின்றது. பெளத்த மதத் தலைவர் உட்பட நான்கு மதங்களையும் சேர்ந்த மதத் தலைவர்கள் வாழ்த்துரைக்க, ஸ்ரீலங்கா அரசாங்கத்தின் அமைச்சர், மற்றும் ஸ்ரீலங்காப் பிரதமரின் பிரதிநிதிகள் என்று பலரும் கலந்துகொண்ட இந்த நிகழ்வு, வழமையாக பொங்கு தமிழுக்கு புலிச்சாயம் பூசிப் பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளும் போனைவாதிகளின் முகத்தில் புதுச்சாயம் பூசுவதாகவே அமைந்திருந்தது.

போருக்குப் பின்னான இடம்பெயர்வுகள், ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகள், பகைவனின் தொடர் பிரச்சனம் போன்றனவற்றுடன் மிதமிஞ்சிய சமாதான அழுத்தத்தினாலும் கூட அடைபட்டு வதைபட்டிருந்த மட்டக்களப்பு - அம்பாறை மாவட்ட மக்களின் உணர்ச்சிப் பிரவாகம் அன்றைய தினம் கரைபுரண்ட வெள்ளமாகவே கொள்சிக் தந்தது.

ஆர்ப்பாட்டி பொங்குதமிழ்

யும் பொங்கு தமிழாக கொட்டித் தீர்த்தபோது, மட்டக்களப்பு மக்கள் அடையாள உணர்வாசிரிதத்தின் மூலம் தமது ஆதரவை வழங்கியிருந்தார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து 20.02.2001இல் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சமூகம் மட்டக்களப்பு பொங்கு தமிழாக கொட்டித் தீர்த்தபோது, மட்டக்களப்பு மக்கள் அடையாள உணர்வாசிரிதத்தின் மூலம் தமது ஆதரவை வழங்கியிருந்தார்கள்.

கயநிரியை உரிமை, மரபுவழித்தாயகம், தனித்தமையான தேசிய இனம் போன்ற தமிழ் மக்களின் அடிப்படை அபிமான சகசகளை உரத்து உரைத்த மக்கள், “தமிழே புலிகள் புலிகளே தமிழர்” என்றும் - அன்றையதினம் அடித்துரைத்திருந்தார்கள்.

(04ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) கோடு இணைத்துக் கொண்டார்கள். மரகு வண்ணை, பெரும்புழு இடங்களிலேயே சந்திக்கிட்டு வேலைவாய்ப்பு வழங்காமல் பெரும் செலவில் 1000 காலம் நூற்றுக்கு நூற்றுமூலம் எடுத்துச்சேன்று போட்டவாறில் வைத்து கத்திகித்தார்கள்.

சிலிவியன்சன்மீது பலவருட்களாக விமானக் குண்டு வீசுங்கள் நடத்தப்பட்டது. உறுதிப்படுத்தப்பட்டனவாக 1999இல் 65 விமானக் குண்டு வீசுங்களும், 2000ஆம் ஆண்டில் 132ம், 2001ஆம் ஆண்டில் 196ம் இடம்பெற்றுள்ளன. மனிதனை உதவிக்க யாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குச் சென்றடைவதை அடிப்படையிலேயே நிதியில் திருந்து வந்திருக்கிறது. இவ்வளவு துன்பங்களுக்கு மத்தியமும் தாக்குப்பிடித்து திறந்து நென் குடாவிய விடுதலை அமைப்புகளுடன் பல்வேறு நாடுகளின் ஏற்பாட்டில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி கயாட்சியை வழங்கவேண்டிய நிலைக்கு காட்டும் அரசு வந்திருக்கிறது. 1991, 1993, 1995, 1997, 2000, 2002 என தடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளில் முன்று அம்சங்கள் வெளிப்பட்டுள்ளன.

புட்டன. (1) நென் குடாவின் மக்கள் தங்கள் இனம் கார்ணமாகவும், மீதம் கார்ணமாகவும் இருக்கின்ற ஒதுக்கீடுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். (2) காட்டும் அரசுடன் செய்துகொள்ளப்படும் உடன்பாடுகள் திறைநிறைவுப்படுவதற்கான கட்டடமும், அவர்களுடைய மீதம் மற்றும் ஏதாவது வளங்களை அம்விருத்திசெய்து உதவாமலும் ஏதாவது ஆயிரக்க நடுகள் அங்களை நடட்டரற்றல் கைவிட்டுவிட்டன. (3) அங்குள்ள ஒருமைப்பாட்டைக் காட்டாமலும், அவர்களுடைய மீதம் மற்றும் ஏதாவது வளங்களை அம்விருத்திசெய்து உதவாமலும் ஏதாவது ஆயிரக்க நடுகள் அங்களை நடட்டரற்றல் கைவிட்டுவிட்டன. (4) இடைக்காலத்திலிருந்து வெவ்வேறு கட்டமைப்புகளில் கீழ் இணைந்துள்ள வங்களை குடும் கொண்டுள்ளது. (5) SPLA இன் அரசியல் தலைவரான மெஜர் ஜெனரல் ஜோன் கரான் SPLAக்கு தலைமை தாங்க, அங்குப் படைகளுக்கு ஐக்கிரிப்பி ஹீரோஸ் அல் ஹீரீ தலைமை தாங்குவார். (6) வீரிவான சமாதான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திரி இணை ஒப்பந்தங்களுக்குள் நென் குடாவின் தலைவர்களுக்குக்கும் அரசுப்படைகளில் 10,000 பேரைத் தனித்து 80% மனோர் பீளம் பெரும்புருவங்கள். (7) SPLA ஆகிய அத்தனை படைகளில் 80% மனவற்றை நென் குடாவின் கைத்திருக்க அனுமதிக்கப்படுவார்கள். (8) தெற்கில் ஆறுவருட கயாட்சி அனுமதிக்கப்படும். (9) பிரச்சினைகள் எழும் இடங்களில் சேவைவற்ற ஒவ்வொரு தாயினரும் தனா 10,000 தாயினரை வழங்குவார். (10) அரசியல் கார்ணம் அட்டம் வழக்கில் இருக்கலாம் என SPLA ஏற்கிறது. (11) இடம்பெயர்வுகளை அங்கு பின்புறமும் விடையங்கள் பேசிக் தீர்க்கப்படவிருக்கின்றன.

(1) “கார்ணம்” எட்டம் காட்டும் நடைமுறை படுத்தப்படவேண்டுமா? வேண்டாமா? (2) எண்ணை மூலமான வருமானத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வது எப்படி? (3) மையப்பகுதிக்கான அபிவிேயம், புத்தகம், நூலா மலைகள் ஆகியவற்றின் தகுதிகள் (இப்பகுதிகளில் இருக்கும் நிர்வாகங்கள் வடக்குடாவின்சின்னம் பட்டமல்லது, அவயில் இருக்கும் நாடுகளிலும் நுகர்ப்படுகின்றன) (4) அரசியல் அடிசாரம் எப்படி பகிர்ந்து கொள்ளப்படவேண்டும். பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்ந்து செய்வில் இடம்பெறுகின்றன. இப் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் நென் குடாவின் மக்களுடைய துன்பங்களுக்கு முடிவு கிட்டவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கும் அந்த வேளை, அவர்கள் கற்றுக்கொண்ட பயங்கர இடைக்கால நிர்வாக முன்மொழிவுகளை முன் வைத்திருக்கும் தாயும் கருத்திருந்தாக வேண்டும்.

ஈழத் தமிழ்பேசும் சமூகத்தின் தொன்மையின் சிறப்புக்களும், மேன்மைகளும், கிறிப்துமக்களும் நடப்பின்போதும் - போன்ற சிங்கள கிள முன்மைவாதிகளின் நூர்க்கத்தனக் கொடுப்புகு மன்னிவெடுப்புகளால் குதிரியும் களிதும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நீதி, நியாயம் என்ற மேன்மைகளின் பொருட்டான சந்தவிலைக்கு அளப்பங்களுமன்றி வெறும் கிளவெறியின் வெப்பசாரங்களால் கிந்த மண்ணின் பூவிகைக்குடிகளான தமிழ்பேசும் மக்களின் ஒவ்வொரு முன்னெடுப்புகளும் முறித்துப் போடப்பட்டுள்ளன.

கேட்புமும் தடுப்பும் எமக்கு வரவிருக்க முடியும் என்ற விட்டெடுத்தியான அதிகார வெறியின் மகைகளால் கிளவெனா நியாயமான தேசிய கிளத்தின் கியாப்புமாய்வுவும், கிறிப்துமக்களும், உரிமைகளும் அழித்து நொடக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மனித தம்மத்தின் தாற்பரியங்கள் எல்லாம், சூறாக நிராசரிக்கப்பட்டு, அகக்கு முறை அதிர்மத்தின் கோலோச்சுதல்கள், சிங்கள அட்சியாளர்களால் தொடர்ச்சியறாமல் கிம்மண்ணின் தமிழ்மக்களின்மேல் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அந்தவகையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட எல்லா முக்கியமான கொடுமைகளும் ஒன்றாக உறுத்தக்கூடிய முன்மைக் கொடுமை முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னே நடைபெற்றுள்ளது.

1974, சனவரி 03ஆம் திகதியில் கிறிப்து 09ஆம் திகதிவரை, மக்களின் வீடுபிள்ளைகாரணமாக அதிர்ச்சிக்கப்பெற்ற அந்த கிளவெனா நானையும் சேர்த்தால் 10ஆம் திகதிவரை மொத்தம் எட்டு நாட்கள், நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் மாநகரத்தில் கொண்டாடப்பெற்றது.

தமிழின் உயர்வை வெளிப்படுத்தியதோடு, கிம்மநாடு, கிணங்கைத்தலின் வரலாறு தமிழ்பேசும் மக்களின் தமிழ்த்தேசிய மனப்பாங்கையும், குறிப்பாக யாழ் குடாநாட்டில் வாரும் தமிழ்பேசும் மக்களின் பண்பாட்டு முறைமைகளையும், வரவேற் சிறப்பையும், விருத்தோம்பல் மான்பீணையும் கூட வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

கிம்மநாட்டில் கலந்துகொண்ட வெளிநாட்டு நல்லறிஞர்கள் அனைவராலும் முன்னர் நடந்த உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளைவிட எந்தியாசமாளும் சிறப்பானதுமென பாராட்டப்பெற்ற மாநாடு கிபி.

கிந்த முன்னரோ பின்னரோ நடந்த எந்தவொரு தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிற்கும் கிம்மநாடுகளைக் கண்டிமலலாமல், நரபரிவுக்குமே டிரிவனாத நூர்க்கத்தனத்திற்கு கிணக்க கொடுக்க மாநாடு கிபி.

கிபி நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, மனமகிழ்ச்சியோடு கொண்டுவந்த மக்களின் உள்மகம் குறாமல்கொண்ட உலகத்து சந்தித்தோடு, சொந்தமனம் சொந்தமாய் மிக்கப்பாட ஒரு நிலையில்; மண்ணை, உரிமைமைய கிபிபு நிற்கும் மக்கள் சமூகம் எந்தவொரு சிறப்பு விளாவையும் கொண்டாட முடியாது என்பதை கிம்மநாட்டின் கிறிப்து நான் சந்தித்த கோரி வெறியாட்டத்தின் நூல் கிம்மநாடு தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு நன்கு உணர்த்தியது.

தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் அவர்களின் பொருத்தமற்ற முன்னெடுப்புகளால், ஆலோசனை - கோரிக்கைகளால், உலகின் தனிவழிப் பற்றியறிக்க, தனிவழிக் கற்றறிக்க வெள்ளைய மொழிகளைச் சார்ந்த, மொழி அறிவு மக்கள், மற்றும் தமிழ்மொழி அதிர்வுகளும் கூடி, தமிழுக்கு ஆய்வு நடத்தவேண்டும் எனத் தீர்மானித்தனர். கிணக்க காரணமாக எழுந்தது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி உயர்ம.

கிம்மநகரத்தின் முன்னெடுப்பின்படி முறையடியான நடவடிக்கைகள் நூலம் பல உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் எழுச்சிகரமாகக் கொண்டாடப்பெற்றன. கொண்டாட்டப் பிறழும் கிறுக்கின்றன.

பாரிசில் நடைபெற்ற நன்றாவது மாநாட்டின்போது நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு ஈழத்தில் கொண்டாட வேண்டுமென அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவ்வழைப்பு சம்பந்தம் பெற்றோர் அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

அதன்படி மாநாட்டை கிம்மநாட்டு வந்தகான ஒழுங்குகளை அனைத்துலக

தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் கிணங்கைக் கிணக்கைக் கொண்டுவந்து, மாநாட்டை யாழ்ப்பாணத்திலேயே நடத்துவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

சீரியா அம்மையாரின் தலைமையிலான கிணங்கை அரசு தரப்பார் கிம்மநாட்டைக் கொழும்பிலேயே கொண்டாடவேண்டும், அப்படிக் கொண்டாட்டமால் யாழ்ப்பாணத்தின் தான் மாநாட்டை நடத்துவது என்றால் அரக எந்தவொரு உதவியையும் செய்யாது எனக் கூறினர். தமிழ்த் தலைவர்கள் தரப்பார், நிங்கள் ஏதே உதவிகளும் செய்யவேண்டாம், அதைத் தமிழ்பேசும் மக்கள் யாழ்ப்பாணம் வரிகள். நிங்கள் உயர்த்திவம் ஏதாவும் செய்யாமல் கிறுத்தால் போதும் எனக்கூறி, மாநாட்டையாழ்ப்பாணத்திலேயே கொண்டாடுவது என்னும் முடிவை உறுதியாக்கிக் கொண்டனர்.

1973ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 05ஆம் திகதியில் கிறிப்து மொழிபார் க.வித்தி

வேண்டிய உழைப்புக்கள் உதவிகள் நல்கப்பெற்றன. வரத படைத்தவர்கள் மணம்போல் அள்ளிக் கொடுத்தனர் தனி.

அறிவித்தல்கள் விடப்பெற்றன. அழைப்புக்கள் முறையடி உரியவர்களுக்கு நேரிடயாகவும், அஞ்சல் நூலமாகவும் கொடுக்கப்பெற்றன. வந்து குவிந்தன ஆய்வுக் கட்டுரைகள். அவைகளில் கிறிப்து நூற்றுப் பதினைந்து கட்டுரைகள் மாநாட்டில் படிப்பதற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றன. கிணக்கம், நார்பயர் ஈழத்து கட்டுரைகள் ஈழத்தின் மொழி கிணக்கம், கலை, சமூக கியல் போன்றவைபற்றி அமைந்திருந்தன.

விளா முன்னெடுப்பதற்கான காலம் நெருங்கி வரலாய்வு. குடாநாடு ஏற்றுகோலம் பூண்டது. மக்கள் எற்றுமலலாதவாறு உணர்வு கொண்டிருக்கின்றனர். கிணக்க வெண்ணைக் கிணக்க பணைகள், வானுதல் கருகுகள் ஆகிய வற்றை வேகூடல் பிடுங்கிவந்து விதிகளின் கிறு

நான்காவது உலகத்தமிழாராய்ச்சி மாநாடு!

- முப்பது ஆண்டுகளின் பின் ஒருமீள்பார்வை.

யானத்தின் அவர்களின் தலைமையின், முடிய முகாமெக்கு ஒன்று செயலாற்றத் தொடங்கியது. அக்குழு பொருத்தமான பல்வேறு உபகுருக்களை அமைத்து, மாநாட்டு அமைப்பு, பரப்புரை, செய்தி, பாதுகாப்பு, நிதி திட்டம், பண்பாட்டு (கலாசாரம்) நலமுச்சிகள், உயர்வம் ஆகியவற்றைக் கவனிக்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பெற்றன.

தமிழ்பேசும் மக்களும் சகல ஒத்துழைப்புக்களையும் மனமுலுந்து நல்கினர். கிணக்க கட்டத்தில், கித்தலில் வாய்ந்த அனைத்து கிணக்கங்களும், குறிப்பாக உடல் உழைப்பை மேற்கொள்ளும் அடிமட்ட மக்களும், மத்தியதர மக்களும், சீரியா அம்மையாரின் ஆட்சியில் (1970, 72, 73) உழைப்பொருள் தட்டுப்பாடு காரணமாக ஏற்பட்ட வறுமையின் வெம்பியில் வரண்டு போயிருந்தனர். வணக்கத் தலங்களின் முன்னே கூடி வழிபாடு செய்துக்கொளும், வயல்கள் தோட்டங்களில், கிணக்கங்களில் மற்றும் நிறுவனங்களில் வேலைசெய்யக் கூடுவோர் எல்லோரையுமே சீரியா அம்மையார் வெறுப்பகங்களின் (பாணம் பேக்கர்களின்) முன்னால் அதிகாலையிலேயே கூடி வரவேசில் நற்கவைத்தார். அரைப்பச்சையில் வெளும் பியை (பானை) வான்கவைத்தார். பஞ்சம், பசி, பட்டினி தலைவலித்தாடியது. கிணக்க வெண்மை மக்களை வாடியது. யாழ்குடா நாட்டிலும் மிக அதிகமான மக்கள் கிம்மநாட்டின்மேல் வார்ப்பெயிருந்தார்கள். ஆழிவம் என்ன?

தமிழின் விளா தமிழர் மண்ணின் நடைபெறவுள்ளது என்னும் செய்தியைக் கேட்ட மார்திரத்தலேயே, வறுமை வெம்பியின் தவிப்பிலுந்து விடுபட்டு, எங்கள் மண்ணில் எங்கள் தமிழ்விளா என்னும் மலிவுத்தன்மையின் குன்றியு போய்விட்டனர். கேட்ட உதவிகளை முடிந்தவரை நல்கினர். விளாக்காலத்தை எதிர்பார்த்தும், விளாவுக்காகச் செயற்பட்டு, அந்த மக்கள் கொண்டாட்டக்காலம் பூண்டனர்.

என்கே வளி விட்டார் குறை? வளரும் ஏதாவும் வி.வி.வி. எல்லோரும் எடுத்துக் கொண்டார்கள் தங்கள் தங்கள் ஒத்துழைப்புக்கு வணையமுறை, தொய்வு கிணக்கம்

மருங்கிலும் நாட்டினர். அலங்கார வளைவுகள் கட்டினர். முக்கிய சந்திகளில் சீரங்கள் கட்டப்பட்டன. முக்கியமான வீத்தக, கூட்டுறவு நிலையங்களின் முன் சம்பந்தங்கள் கட்டப்பெற்றன. யாழ்குடாநாடு எங்கும் மலிவுச்சி பொங்கும் எழுச்சிக்கோலங்கள் துள்ளினவையாக.

நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் விளாக்கொண்டாட்டம், மொழிபார் க.வித்தியானத்தின் தலைமையில், உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் தந்தை எனப் போற்றப்பெறும் தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரின் தொடக்கிவைப்புரைவுடன் ஆரம்பமானது.

ஆய்வு மாநாடானது, பொதுக்கருத்தரங்கு, குழுக் கருத்தரங்கு என கிறிப்திவாக சனவரி, 03கிம் கிறிப்து 08ஆம் நாள்வரை நடைபெற்றன.

கூ.அரசமீட்டா

பொதுக் கருத்தரங்கு, 03ஆம் நாள் பின்பகலிலும், 4, 5, 6, 7, 8ஆம் நாட்களில் முற்பகலிலும் யாழ். விசிங்கம் மண்டபத்திலும், 4, 5, 6, 7, 8ஆம் நாட்களில் குழுக் கருத்தரங்கு பின்பகலில், சமூககியல், கிணக்கம், சமயமும் தத்துவமும், மொழிபியல், அறிவியலும் தொழில்நுட்ப விளாவு, தொல்பொருள்வியலும் மாணிடவியலும் என்னும் ஆறுபிண்களில் நிம்மர் மண்டபத்திலும் நடைபெற்றன.

விசிங்கம் மண்டபம், திறந்தவிவளி அரங்கு, கண்டிக்குள் மகாரர் கங்கார் ஆகிய முன்று கிடங்குகளும் திண்தோறும் கிணக்க கலைநிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. நாட்டியாது சலி, உழவர் நடனம், காஷா, கரகம், பரத நாட்டியம், குச்சிப்பிடி முதலிய நடன நிகழ்ச்சிகளும், பண்ணிமை, விணை கிணை ஆகிய கிணை நிகழ்ச்சிகளும், கலந்துகொண்ட பொதுமக்களுக்கும், வெளிநாட்டு அதிர்வுகளுக்கும் விந்தாக அளிக்கப்பட்டன.

யாழ்ப்பாணக் கலைஞர்களும் மலையகக் கலைஞர்களும் கலைநிகழ்ச்சிகளை உலகத் தளத்திற்கு. மாற்றிவெளியில் கிடம்பெற்ற மாட்டு

வண்டி சவாரியும், கிணக்கிலுந்து மொழிபார் கிணக்கம் அகல்களும் அவரது மகனும் அளித்த மகிழ்ச்சிகளையும், சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளாக கிடம்பெற்றன.

சனவரி 09ஆம் நாள் அலங்கார உயர்திகள் சங்கியலின் தோரணவாயில் அமைந்திருக்கும், முத்திரைச் சத்திப்பிலுந்து ஆரம்பித்து மீறான விதிகளில் பவனிவர்த்தொடங்கி வந்தன. பண்டாரவன்னியனை ஆங்கலேயர் கைதுசெய்தது விணக்குடன் கொண்டுவிடும் காட்சியைச் சித்தரிக்கும் உயர்தியும் பவனிவர்த்து. அதில் பண்டாரவன்னியனாக விடுதலைப்போரார் மாவீரன் உரம்பாய்ச்சி சீவகுமாரன் பங்காற்றியிருந்தார். (கிந்த உயர்தியும் பவனி பொல்தாரால் தடுக்கப்பட்டு, சீவகுமாரன் கட்டிடம் அதில் கலந்துகொண்ட கிணைஞர்களும் மக்களும் மேற்கொண்ட கரும் போராட்டத்தின் பின் பொல்தார உயர்தியும் பவனி தொடர்ந்து செல்ல அனுமதிக்கப்பட) நகர்முழுவுமும் மக்கள் கட்டிடம். மறை கொட்டியது வெள்ளம் ஓடியது ஆயினும் மக்கள் உயர்தியும் பவனிவையும் விளா நிகழ்ச்சிகளையும் கண்டு களித்தனர்.

முன்னெடுப்போரும் எந்தவொரு விளாவுக்கும் கூடியிருக்காத அளவுக்கு கிணக்க கணக்கான மக்கள் கூடி மாநாட்டைக் காண விழைந்தனர், கண்டுக்களித்தனர்.

சனவரி 03கிம் கிறிப்து 08ஆம் நாள்வரை நடத்தக் கிட்டிபெற்றும் விளாமேலும் ஒருநாள் கூட்டவேண்டுமென அபிப்பிராயக் கொப்பி நூலம் விடுப்பதும் வேண்டுதலும் பல ஆயிரக்கணக்கானவர்களால் தெரிவிக்கப்பெற்றிருந்தன.

உரிய கிடங்குகள் உரியபடி அலுமதி, மேலும் ஒரு நாளுக்காவும் பெறப்பட்டன. அன்று சனவரி 10ஆம் நாள். அப்பெரும் விளாவுக்கு பெருந்திரளாக மக்கள் வந்திருந்தனர். பருவம், பால், மீறதெயில், லீக்கம், மற்றபுகள் பிர்வுகளைக் கட்டும் அனைத்து வரம்புகளையும் கடந்து குடாநாட்டு மக்கள் தேசிய மணம்பிச்சி கலந்து கொண்டனர்.

யாழ். விசிங்கம் மண்டபத்தில் மாலை நிகழ்ச்சியில் உரையாற்றுகல்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. மண்டபத்திற்குள் நடைபெற்றுக்

கொண்டிருந்த உரையாங்கை வெளிமேல் நடக்கும்படி மக்கள் விடுத்த வேண்டுகோளை அடுத்து உரையாங்கு மண்டபத்திற்கு வெளிமேல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

முற்றுவளி முழுவுமும் மக்கள், அச்சுறுவில் உள்ள மீறதனவிதி அடங்கலும் நிறைந்தனர். ஒரு சின்ன மீறதனவிதிக்குக் கூட நூழிய கிடம் கொடுக்கமுடியாத அளவுக்கு நலம் விதவாய்க்கல் போன்றவைவெள்ளம் மக்களால் நிம்மியிருந்தன. நேரம் கிரவையிருந்தது. மின்சார விளக்குகள் ஒளிவெள்ளம் பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்தன. நான்கு திணைகளிலும் வர்ண விளக்குகள் அழகுவிசைண்டு ஏற்று கொண்டிருந்தன. நின்று நின்று ஏரியும் விளக்குகள் பல்வேறு கோலங்களாக வெளிப்படுத்தின. அவை அங்கு கூடிநின்ற மக்களின் மணங்குகள் ஆனந்தப் பரவலத்தை பூட்டின.

தாங்களின் கண்டி, அழைத்த எல்லா வற்றையும் ஒன்று விடாமல் தம்முடைய கருத்தும் தமக்குப் பிடித்தவர்களுக்கும் போல் சொல்லவேண்டும் என்று உள்மனத்தில் விடுப்பங்கொண்டனர். மகளை அழைத்துவந்த தந்தை வரத்தவரைய தன் வயதுக்கு ஒத்தவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டும் என நினைத்தார். கந்தகையின் கைப்பிடித்துவந்த மகனும், மகனும் தங்கள் வயதற்கு ஒத்தவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டும் என எண்ணினர், சொல்லி மலிவில் பூர்க்கவேண்டுமென விருப்பினர்.

உரையாற்றும் நாளின் குகமொ அல்கர்கள் உரையாற்றத் தொடங்குகிறார். அவரின் உரையை மக்கள் வெம்பறந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஏறும்பு நூழியமுடியாத கிடத்தில் ஏடுமையை நூழியக் முயற்சி களைப்பாக, யாழ் மாநாடுக் காலங்களிலுமு உறுப்பினர்கள் சிவந்தது வரணத்தில் விசிங்கம் மண்டபத்திற்கு முன்னாளின் விதியால், திண்படுக்கும் மக்கள் சமூகத்திற்குள்ளால் போக முயலினர். மக்கள் அவர்களுக்கு நலவைமையை விளக்கினர். அவர்களோ திண்படுப்பாயது நாம் போக வேண்டும் என முறைத்தனர். மக்களைத் திட்டினர்.

(தொடர்ச்சி 15ம் பக்கம்)

நூன்காவது உலக...

(14ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கிடம் கொடுக்க முடியாத நெருக்கமான துள்ளலையில் மக்கள் வீட்டுத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற முறையே நிலையில் சிங்களக் காவல் குறையினர். நிலைமை விபரத்தைத் தொடர்ந்து.

உண்மையையும் நிலை வரத்தையும் உணர்ந்து அந்த மக்களின் விழாவை ஏன் சச்சரவிற்கு ஆளாக்க வேண்டும் வேறொரு உண்மையான அளவீட்டால் போலீஸ் எனத் திரும்பிச் செல்வதற்கு, அக் காவல் குறையினர் அங்கு துண்டிபடுத்த மக்களின் பாதுகாப்புக்காக அவர்களின் நலன் கருக்காகப் பணியாற்றுவதற்கான உலகம்.

காவல்குறையினரின் முறைப்படி விழைப்பும் உச்சத்தைத் தொடர்ந்து, அவர்களின் சூப்பாக்கிகள் ரவைகளைக் கக்கின. படபடவென விஷயங்களைக் குறித்தன. கண்ணீர் புகைக்குண்டுகள் வீசப்பட்டன. மின்கம்பிகள் அறுத்து வீழ்ந்தன. ஒளி விளக்கம் அழிந்தது. கிருன் குழந்தை.

மக்களின் நிலை மோசமானது கிருட்டில் எங்கு போவது? எப்படிப் போவது? கண்கள் எரிந்தன. பார்வைகள் மங்கின. வாயில் விணர் வடிந்தன. விசய கண்ணீர் புகைக்குண்டுகள் கிதை உருவாக்கின. ஏதோ ஒரு முடிந்த திசையில் ஓடினார்கள். விஷச்சத்தம் கேட்டுக்கொண்டே கிருந்தது.

கால் வைக்கக் கூடும் அகத்த மாண கிடங்குகள் கூட ஓடிவந்து வீழ்ந்து படுக்கும் கிடமாக ஆகியிருந்தன... ஆனந்த வானத்தில் மிதந்த மக்கள் கிப்ப டூன்கள் குழியினால், அழிந்தனர்.

உயர்சென்று உறவுகளோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என மனம் குன்றி நந்த மக்கள் உயிரோடு மீளவேமா என அச்சத்தால் நடுங்கினர்...

எந்தவிடமும் மக்கள் சமூகத்திற்கும் கிப்பப்பட்ட கண்டம் வரவே கூடாது - வரவே கூடாது.

என்களின் கிளிமையிடு கமிருக்கு எடுத்த சந்தோசவியா, கிப்பக்க கொண்டு துன்புக்கையுட்டியா முடியவேண்டும்...

காலொடிந்தோர், காயப்பட்டோர், கை முறிந்தோர், மனமுண்டோர், சித்தப் பிரமைக்கு உள்ளானோர் என மக்களுக்குப் பல அனர்த்தங்கள் நடத்தினர். எல்லா அனர்த்தங்களையும் தோற்கடித்து ஒன்பது பேர்களின் உயிர்களைப் பலிக்கொண்ட பொல்லா அனர்த்தமும் நடந்திருந்தது. யாழ்-குடாநாடே சோகலும் முற்றியது. பலியெடுத்த பகடையினர் கூட்டம் மாநகரத்தின் தெருக்களில் வந்து கத்தி தீர்ந்தனர். கண்ணில் கண்ட அப்பாவிகளுக்கு அடிபோட்டனர், பிடித்துச் சென்றனர்.

என்ன நடந்தது? தமிழராய்ச்சி மாநாடு நடந்தது. தமிழின் சிறப்பை அதன் மேன்மையை, தொன்மையை, கிளிமையை ஆராய்வதோடு தமிழின் படைக்கப்பெற்ற காவியங்கள், காப்பியங்கள், பாடல்கள் போன்றவற்றையும் ஆய்வு செய்வது விராழ் வல்லுனர்கள் பலருமே கூடி கிதை மேற்கொள்வார்கள்.

(03ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
இங்கு இன்னொரு நணுக்கமான விஷயத்தையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். முசலிம் எதிர்ப்புணர்வு திட்டமிட்ட முறையில் இலாவகமாக வளர்க்கப்பட்டு வருகின்ற பொழுதும், 1915ஆம் ஆண்டு கொழும்பு பூங்கோட்டையில் வணிகக்கார்ப்பு காரணமாக முசலிம் கருக்கும் சிங்களவருக்குமிடையில் ஏற்பட்ட போதலே முதல் இனக்கலவரமாகக் கருதப்படுகின்றபோதும் இன்று முசலிம் களைப் பிரதான இலக்காகக் காட்டாமல் சிங்களம் நணுக்கமாகக் கையாணை செய்கின்றது. தமிழ்மக்களை அடக்க, அல்லது மடக்க முசலிம் தலைமையைப் பயன்படுத்த முடியும் என்கிற நம்பிக்கையே

தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுப் படுகொலை

கண்டறியும்போது அவ்வீடுகள் கின்னொரு வளமும் மொழிக்கு உருவம் என்பது உலகநந்த உண்மை.

கிள்வியாவானது சிங்கள மக்களுக்கு அமர்ந்த மொழிக்கும் எந்தக் கேட்டையும் விளைவிக்கும் தீர்மானங்களையோ முன் செட்டுக்களையோ செய்யவில்லை. ஆனால் அதன் முடிவு கொடுக்கும்படியான விஷயத்திற்கு.

அந்த ஒன்பதுபேரின் வாழ்வுக்கும், அவர்களின் உறவுகளுக்கும் சொல்வதற்கு ஒரு பதில் கிருக்கமுடியுமா? வெகுட்டி முறைக்கும் மிருகத்தனத்திற்கு அப்பால் மனதொழி பதில் சொல்ல ஒருபோதும் முடியாது.

கிந்தக் கொடுக்கதை, விவர்த்தனை யார் சொன்னார்கள்? தம் மொழியினால், தம்மீனத்தினால் நல்லுணர்வு கொண்ட அறிஞர்கள் பண்பாளர்கள் கிதை ஒருபோதும் செய்யாட்டார்கள். மாறாக சிங்கள கிதை வெறுப்புணர்ச்சி கொண்டவர்களே கிதை செய்குனர்.

இதற்குக் காரணம். எனவே பாய்ச்சல் தள்ளிப் போடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் என்றோ ஒருநாள் பொகனியாவில் சேர்பியர் செய்ததுபோல ஒட்டுமொத்தமான இனக் கத்திகரிப்பில் ஈடுபடுவதே இவர்கள் இலக்கு. அப்போது தமிழின எதிர்ப்பு, முசலிம் எதிர்ப்பு, கிறித்தவ எதிர்ப்பு எல்லாமே ஒன்றாகக் கலவையாக்கப்பட்டு இன்னொரு சேர்பியாவாக சிறிவங்கா மாறக்கூடும். இப்போது இறுதியாகக் கிடைக்கும் தகவல்களை வைத்துப் பார்க்கும்போது பிற சக்தி தம் நோக்கினை (அமைதி முயற்சியை குறுப்பில், தமிழ்மக்கள் பலம் பெறுவதைத் தடுத்தல்) அடைய இந்த சக்திகளை ஊக்குவிப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. இன்று இத்தகைய உள்ளாட்டு,

எாரர்கள். மொழியுணர்வும் அறிவும், பண்பும் கேடுசெய்வதில்லை. துன்பம் விளைவிப்பதில்லை. கிளைவறியும் முர்க்கரும் ஆதிக்க வெறுமே கேடுகளைச் செய்கது. துன்பத்தை விளைத்தது.

தமிழ் விரதனைப் போராட்டத்தின் முனைப்பும் ஆபுத நடவடிக்கைகள் மற்றும் முன்னெடுப்புகளில் எல்லாம் தமிழ்மக்கள் மக்கள் பங்குகொண்டு உழைத்திட அவர்களை விடுகொள்ள வைத்ததில் நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் படு கொலை

கலும் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகலும் முக்கியமும் முதன்மையுமானவை. அதற்குப் பின்பு நடந்த ஒவ்வொரு வரலாற்று நகழ்ச்சிகலும் கிள்வண்மையை உணர்த்துகின்றன. ஒரு உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை நடத்தி கிள்வண்மையாய் முடிக்க முடியாது போன தமிழ்மக்கள் பின்னர் எத்தனை விழாக்களை கண்டுள்ளனர், எடுத்துள்ளனர்? விடுவிக் கப்பட்டு தமிழ் மண்ணில் முன்னெடுக்கப்பெற்ற, மேநான், முத்தமிழ் விழா, மாவீரர் (நான்) வாரம், தலைப்பின் நிலைவு நாட்கள் என்பனபோன்ற பல விழாக்களில் கிள்வண்களை மக்கள் கலந்து கொண்டனர். சிங்கள அரிசன் அதிகாரத்தை நிராகரித்து அகற்றிவிட்டு கிள்வணைச் செய்தனர். திரும்பத்திரும்ப வுடா வுடம் அவற்றை முன்னெடுத்து, உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நான்காவதில் பல கொள்ளப்பட்ட அந்த ஒன்பது பேர்

சரியான ஒன்றின் உயர்ச்சியையும் வளர்ச்சியையும் முறியடித்து அந்த ஒன்றை அழித்துவிட்டு முனையும் ஆட்சி அதிகார வர்க்கத்தினர், அதன் அடிவருடிகள் அனைவரும், ஆட்டம் கண்டு அடங்குவீரம் வரை அமர்ந்த தமது பிழைகளை உணர்த்துகும்கலை, பிழைகளைச் செய்யாமல் விடப்போவதும்கலை.

வரலாற்றின் போக்கைச் சரியான பாதையில் கிள்வண்காணும் போர்டும் மக்கள் கூட்டத்தின் உணர்வுகளைத் திறநிலையை ஆற்றலாக செய்பும் நடவடிக்கையை அடக்கு முறை, கிளைவற அதிகாரம் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கும்.

நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் முடிவுதான் செய்யப்பட்ட கொடு அடாவடித்தனத்தினால் சாவடைந்து போன அந்த ஒன்பது பேர்களின் நிலைவுக் குர்ப் யாழ். முற்றுவெளியில் மீண்டும் புகுப் பொலவுடன் (நிலைவுக் குர்ப்பும்கூட ஆக்கிரமிப்புக் கரங்களை அழிக்கப்பட்டது) நிர்ந்து நிர்ந்து. அது தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு உணர்த்தவேண்டிய உண்மையைத் தொடர்ந்தும் உணர்த்தும்.

பயத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் எப்போது என்ன செய்வார்கள் என்று தெரியாது. நாங்கள் உங்களுடன் பேசியதைப்போல கொண்டுவிடுவார்கள். தமிழர்கள் எல்லாவும் துன்பப்பட்டிருப்பார்கள் என்பது இப்போதுதான் எமக்குப் புரிகின்றது. நாம் பொலியில் முறையிட்டும் பயனில்லை. (5)

நன்றி

(1),(2) - சண்டே ஐலன்ட். திராணி குணசேகரா (04.01.2004) நபான் செயத்திலக்கா அடிப்படைகள்
(3) - முத்துநாவுக்கரசு இலக்கை இணையிணைப்பான அடிப்படைகள்
(4) - தினகரன் (11.01.04) ஐயுதேவ உயர்க்கோட்.
(5) - வீரகேசரி (18.01.04) டி.சி.வரன்

கலும் கும் நிலைவு வணக்கம் செலுத்தினார்கள். தமிழின் சிறப்பை அறிந்தவர்கள் அதன் மேன்மைக்குத் தலைசாய்க்கவே செய்வார்கள்.

சிங்கள, தமிழ் ஒற்றுமை என்னும் தலைப்பில் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு கட்டுரைமர்ப்பித்த டி.டி.நாணயக்கார அவர்கள் தனது அக்கட்டுரையில் பின்வரும் கருத்துக்களையும் முன்வைத்திருந்தார்.

"தமிழை நான் கற்றுக் கொண்டதை, நான் பெரும் செல்வமாக மறக்கிறேன். பலர் கருதுவது போலத் தமிழரும் சிங்களம் கற்கவேண்டும் என்ற கொள்கையார் சிங்களமொழி வீருத்த யனடும் என்பது என அழுபவத்திற்கு மாறானது. கிள்வண்கட்டுரையில் மத்திய காலப் பகுதியில் தமிழ் மொழியின் நிலை பற்றிக் கூறியபோது, கோட்டை கிராச்சியத்தின் ஒரு பொற்காலமாக விளங்கிய சமயம், கிளங்கையிலே தமிழ்மற்றும் தமிழ் மொழியும் சிங்கள கிளக்கியங்களையும் கித்காசங்களையும், வளர்த்த வரலாற்றையும் சிங்களமொழி சிறப்புடன் பரவியமையையும் விபரமாகக் கூறியுள்ளேன். மொழிகளுட் சிறந்த மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட ஒரு கிளைத்தை வேறொரு மொழியைக் கற்கவேண்டுமென வலித்து தண்பதனால் கிளை வேற்றமையும் பகையும் ஏற்பட்டு பிளவுபடுமே தவிர நன்மை கிடையாது.

கிள்வாறான அறிஞர்கள் முன்வைக்கும் அறிவுறையும் வரலாறு கூறும் உண்மைகளையும் உய்த்துணரும் சரியை சிங்கள முர்க்கம் செய்யத் தவறியதே வரலாறு. கிள்வெறுயானது தொடர்ந்து செய்கும்கலை. யாழ் மண்ணில் நடந்த மாநாட்டுப் படுகொலைகள் போன்ற அடாவடித்தன அக்கிரமங்கள் சிங்கள மக்களை அவமானத்திற்குள்ளாக்கவும், தமிழ்பேசும் மக்களை விடுதலையின்பால் முனைப்புக் கொள்ளவும் செய்கிறது என்ற உண்மையை முர்க்கவாதுகலும் அத்தவிரவாத்கலும் எப்படி உணர்த்துவது?

வரலாறு எப்பவும் தனது பணியை நிறைவேற்றிக் கொண்டு முன்னேறி மேலோங்கிச் செல்லும்.

சரியான ஒன்றின் உயர்ச்சியையும் வளர்ச்சியையும் முறியடித்து அந்த ஒன்றை அழித்துவிட்டு முனையும் ஆட்சி அதிகார வர்க்கத்தினர், அதன் அடிவருடிகள் அனைவரும், ஆட்டம் கண்டு அடங்குவீரம் வரை அமர்ந்த தமது பிழைகளை உணர்த்துகும்கலை, பிழைகளைச் செய்யாமல் விடப்போவதும்கலை.

வரலாற்றின் போக்கைச் சரியான பாதையில் கிள்வண்காணும் போர்டும் மக்கள் கூட்டத்தின் உணர்வுகளைத் திறநிலையை ஆற்றலாக செய்பும் நடவடிக்கையை அடக்கு முறை, கிளைவற அதிகாரம் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கும்.

நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் முடிவுதான் செய்யப்பட்ட கொடு அடாவடித்தனத்தினால் சாவடைந்து போன அந்த ஒன்பது பேர்களின் நிலைவுக் குர்ப் யாழ். முற்றுவெளியில் மீண்டும் புகுப் பொலவுடன் (நிலைவுக் குர்ப்பும்கூட ஆக்கிரமிப்புக் கரங்களை அழிக்கப்பட்டது) நிர்ந்து நிர்ந்து. அது தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு உணர்த்தவேண்டிய உண்மையைத் தொடர்ந்தும் உணர்த்தும்.

பயத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் எப்போது என்ன செய்வார்கள் என்று தெரியாது. நாங்கள் உங்களுடன் பேசியதைப்போல கொண்டுவிடுவார்கள். தமிழர்கள் எல்லாவும் துன்பப்பட்டிருப்பார்கள் என்பது இப்போதுதான் எமக்குப் புரிகின்றது. நாம் பொலியில் முறையிட்டும் பயனில்லை. (5)

பேய்களுக்கும் முனிகளுக்கும் இடையே பெரிய வேறுபாடு இல்லை

வியாசன்

அறுவடை முடிந்த வயல்கள் வெறிச்சோடின ஒரு சிறங்கை மணிகட்டக் கிட்டவில்லை நமக்கு. காற்று அடித்துநாள் எடுத்துத் தூற்றவில்லையே எம் நெற்குடு. மழையெய்தது எம் தாமரைக்குளத்துக்கு மட்டும் தண்ணீர் வரவில்லை. வெளிவிதி கற்றி காஷு தோளிருந்து இறங்கும் நேரம் வந்தாச்சா? வலிக்கிறது தோள்பூட்டு வரமேதும் கிட்டவில்லையே நமக்கு. சூழ்நிலை மீண்டுமொருமுறை இனிச்சவையர் ஆனோம்? பூ மலரும் வடிவு பரக்க வாய்விட்டுநோம் நம்பிக்கைகூடன். பூ வும் மலரவில்லை பூ மரத்தின் வேரும் தெரியவில்லை. திலக பரக்கும் ஆசையில் இரவெல்லாம் விழித்திருந்தோம் தலைவையும் காணவில்லை விழித்திருந்த இரவையும் காணவில்லை. பத்துநாள் அலங்காரத்திருவிழா முற்றுப்பெறுகிறது. எஞ்சியிருப்பது கொடியிழைக்க மட்டுமே. சிவங்கள் இறங்குகின்றன சின்னமேளங்கள் போய்விட்டனர். தவில்லாரும் புறப்படுகின்றனர். காப்புக்கடைகளைக் கலைத்து கட்டத் தொடங்கியபிற்பு. சில கடலைக்காரர் மீதி இனி அவர்களும் போய்விடுவார்கள். எல்லோரும் போகாமல் கோயில்வீதிக் குடியிருப்பாளர்கள் எக்கே போவது? ஹினை வெளிச்சத்தில் குதித்த அலம்புத்தர் ஒரு பகல் உறங்கலாம் அதன் பிறகு என்ன? வேள்வி நடந்த கோயிலில் அலங்கார உற்சவத்துக்கு ஆசைப்பட்டோம் நடந்தது என்ன? கூத்து நடந்தது யாந்தும் பாசமடைந்தோம். இப்போ கூத்தும் முடித்துவிட்டது எந்த வாழ்வும் கிட்டவில்லையே எமக்கு எங்கேனும் சின்னக் கிணைகளில் அருப்புக்கட்டத் தொடங்கினார் போதுமே

ஆதிக்கமோடுகள் அதனை மேய்த்து விடுகின்றன. அழகிய ஜீவீதத்துக்காக சின்னக் கூடுகட்டுவோமென கிட்டக்குருவிகள் கள்ளியெறுக்கின்றன. பருத்துகள் பொறுத்துக் கொள்வதில்லை குருவிகளை அடித்து வாயிற் போடுகின்றன. நம் வயலின் விதைப்புக்கு நாமுழுதற் கூட அண்டை வயற்காரன் சண்டைக்கு வருகிறான். சமீப தமிழருக்கு இது எழுதிவைத்த விதயாச்சு. எட்டுமுலைப் பட்டம் கட்டி இரவிலேற்றினோம். விடிவுவரை விண்ணத்தம் கேட்டது. பட்டத்தைத்தான் எவரம் பாரக்கமுடியவில்லை. சந்த நதிகளும் கூடி அட்டத்திக்கு யானைகளும் கூடி ஊரையடித்து உலையிற்போடும் பகலார்களும் கூடி எமக்குப் பந்தி பரிபாற வந்தனர். யாசாம் என்றனர். வாயுயிரை விடுத்து விரசாயிலிருந்தோம் என்ன விழுந்தது இலையில்? ஆக்கித் தந்ததும் ஒன்றுமில்லை. தூக்குச் சட்டியிலும் ஒன்றுமில்லை. மின்சாரம் வந்தது. எரிசாராயம் வந்தது. டயலொக் வந்தது. மொபிற்றல் வந்தது. அங்கர் பட்டமும் மக்கிநாடும்ல்கம் வந்தது. பிதாமகம் வந்தான். போய்ல்கம் வந்தார்கள். எமக்கான விடுதலைதான் வரவில்லை. விதியெங்கும் விளம்பரம் மலகையும் காதிவெங்கும் சமாதானம் யா.ஜாமாய் விளங்குகின்றன நம் ஊர்கள். சாமீதமிழன்! பட்டம் பட்டம் உனக்கேனடா புத்திரவரவில்லை. ஒன்றில் போராடு இல்லையேல் சரணாகதி அடைத்துவிடு இரண்டுக்குமிடையில் நின்று நசித்துவிடாதே.

உன் தாக்குத்துக்கு திறைவான தண்ணீரை எவரும் தரமாட்டார்கள். வாங்கனைக்க மட்டும் வார்ப்பார்கள் நீ சொண்டைத்தான் நக்கவேண்டிய வரும் மேய்க்குக்கும் முனிகளுக்கும்மையே பெரிய வேறுபாடுகளில்லை. ஒன்று கூடிக்கும் மற்றது அடிக்கும். எதிரே வருபவன் பலவானென்றால் இரண்டுமே ஒன்றாகிவிடும். எதிரே கூணையில் கொள்ளிவெடுத்து கருட்டுப் பற்றவைத்தானாம் கிழவனொருவன். பக்கத்து வீட்டுக்காரனின் கதைதான் எமக்குப் பழையகதைதான். உலகெங்கும் டெங்கும் காச்சலாம் அவரொருவர் நுளம்புநாசினி விசிறுகிறார். இறுதியில் நுளம்பு இங்குதானென்று மகாபிரபு மருத்துடனும் வாலாம் வருபவர்கள் எல்லோரும் வாட்டும். முதலில் நீ முதுகிற் கூணில்லாமல் முற்றத்தில் தில் உடுக்கடித்து ஆடப்பழகு தலையில் தலைப்பாகை கட்டு. நறுக்குத் தெறித்தாற்போல் உன் வாயிருந்து வார்த்தைகள் வாட்டும். நீ திரும்பினால் திசைகளும் உன்சொரு திரும்பட்டும் நீ யாடினால் பட்ட மரத்திற்கூடப் பால்நெறிக்கூட்டும். மழையுள் தோளின் கீழேயே பெய்யும்படியாய் தலையை முகிழ்க்குமேலே வைத்திரு. இத்தனைபேரையும் குழியில் விதைத்தது நேர்தலில் நிற்க அல்ல. தெருக்களைச் செப்பிட்டு அல்ல. மாகாண சபையில் தீர்வைகெடுத்து மதவு கட்ட அல்ல. வேண்டும் எமக்குக் கூண்டில்லா வார்ப்பு. வேண்டும் எமக்கு விடுதலைக்கான சிறகு.

